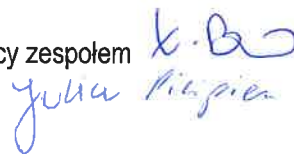

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej

opracowanie:

mgr Łukasz Bartoszewski – kierujący zespołem
mgr inż. Julia Pilipiec

Poznań, 27 maja 2026 r.

Poznań, dnia 27 maja 2026 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCEJ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO ZŁOTKOWO – REJON ULIC ŻYTNEJ I LEŚNEJ

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit f ustawy z dnia ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ja niżej podpisany oświadczam, że spełniam wymagania określone w art 74a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy i myśl art. 72a ust. 3 ww. ustawy jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Łukasz Bartoszewski

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	6
2.1. Położenie i użytkowanie terenu.....	6
2.2. Rzeźba terenu.....	7
2.3. Podłoże, surowce mineralne	7
2.4. Warunki wodne	8
2.5. Gleby.....	10
2.6. Flora i fauna	10
2.7. Formy ochrony przyrody	11
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki.....	13
2.9. Klimat lokalny.....	13
2.10. Jakość powietrza	14
2.11. Klimat akustyczny	15
2.12. Pole elektromagnetyczne.....	16
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	16
3.1. Cel opracowania projektu planu.....	16
3.2. Ustalenia projektu planu	17
3.3. Powiązania z innymi dokumentami.....	22
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	23
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	24
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu.....	25
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisk, w tym:	30
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi	31
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	31
6.3. Oddziaływanie na powietrze	32
6.4. Oddziaływanie na klimat	34
6.5. Oddziaływanie na wody	34
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne	36
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną.....	36
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki.....	38
6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny	38
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.....	39
6.11. Oddziaływanie na całość środowiska przyrodniczego.....	40
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	41
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	41
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	43
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku....	43
11. Streszczenie	44
12. Załączniki graficzne	48

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej.

Plan sporządzany jest na podstawie XIV/153/25 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2025 r. poz. 647).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538 ze zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670). Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.),*
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),*
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),*
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),*
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.).*
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r.).*

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument niezbędny do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jakiej wymaga projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Według art. 48 ust. 1 i 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący

projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 ww. ustawy.

Prognoza staje się dokumentem z chwilą jej wyłożenia do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni łącznie z projektem planu, po uprzednim ogłoszeniu w miejscowej prasie. Przy wyłożeniu, projekt planu i prognoza są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć bezpośredni wpływ na decyzje Rady Gminy w sprawie uchwalenia planu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązujący załącznik graficzny do uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.),
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

1) materiały kartograficzne:

- mapa zasadnicza 1:1 000,
- mapa ewidencyjna 1:1 000,
- mapa topograficzna 1:10 000,
- mapa hydrograficzna 1:50 000;

2) dokumenty i inne materiały:

- Uchwała Nr XIV/153/25 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej,
- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las uchwalone uchwałą nr LXV/349/98 Rady Gminy Suchy Las z dnia 18 czerwca 1998 r. ze zm.,
- Projekt Planu Ogólnego Gminy Suchy Las na dzień 07.04.2026 r. (Uchwała Nr V/44/24 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 września 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ogólnego gminy Suchy Las)
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2025. WIOŚ, Poznań, 2026 r.,
- Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego (Uchwała Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 r.)
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego (Uchwała nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania),
- Kondracki J. Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002,
- Matuszkiewicz J. M. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGiPZ PAN, Warszawa, 2008,
- „Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2024”,
- „Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na 2024 rok”,

- „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
 - wnioski złożone do planu,
 - obowiązujące przepisy prawne,
 - inwentaryzacja urbanistyczna.
- 3) strony internetowe:
- <http://suchylas.e-mapa.net/>,
 - <https://www.google.pl/maps/>,
 - <http://maps.geoportal.gov.pl>,
 - <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
 - <http://mjwp.gios.gov.pl>,
 - <http://poznawios.gov.pl>,
 - <http://www.psh.gov.pl>,
 - <http://epsh.pgi.gov.pl>,
 - <https://danepubliczne.gov.pl>,
 - <https://crfop.gdos.gov.pl>,
 - <http://karty.apgw.gov.pl:4200/informacje>.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Gminy Suchy Las pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Analizy i oceny stanu środowiska na terenie gminy dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliżej obszaru opracowania planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu miejscowego planu. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono również uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest położony przy ulicach Żytnia i Leśna, na północ od miejscowości Suchy Las. Teren objęty opracowaniem niniejszego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje działki zlokalizowane w obrębie Złotkowo. Obecnie na przedmiotowym obszarze występują obszary zabudowane i tereny niezagospodarowane, porośnięte różnymi formami zieleni. Częściowo obszar opracowania stanowią tereny dróg publicznych. Powierzchnia terenu wynosi około 9,79 ha.

Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy – RIVa, RIVb, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi – Ws, łąki trwałe klasy – ŁV, ŁVI, lasy – Ls, nieużytki – N, drogi – dr, grunty rolne zabudowane - Br i tereny mieszkaniowe – B. Grunty lasów (LsV) wymagają uzyskania zgody na cele nieleśne.

Od zachodu obszar opracowania graniczy z drogą dojazdową nr 319181P (ul. Lipowa). Od strony południowej teren sąsiaduje z zabudową mieszkaniową, natomiast od wschodu przylega do terenu zamkniętego poligonu w Biedrusku oraz Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001). Niewielki fragment jego wschodniej części znajduje się także w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Od północy teren graniczy z gruntami rolnymi oraz terenami zabudowanymi.

Zgodnie z Audytem krajobrazowym województwa wielkopolskiego przyjętym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie: uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego teren opracowania zlokalizowany jest głównie w typie krajobrazu 6c – typ wiejski: z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących małe pola. Jednakże, w niewielkim stopniu od strony wschodniej znajduje się w granicach typu krajobrazu 3b – typ leśny: z przewagą siedlisk lasowych. Jednocześnie, żaden z wymienionych typów krajobrazów nie zalicza się do krajobrazów priorytetowych.

2.2. Rzeźba terenu

Według podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne J. Kondrackiego (2002) obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie, w mezoregionie Pojezierze Poznańskie. Mezoregion zlokalizowany jest między Poznaniem a Skwierzyną. Jego rzeźba terenu jest zróżnicowana i obejmuje zarówno płaty falistych oraz płaskich wysoczyzn morenowych, jak i fragmenty równin akumulacyjnych, a także pasma wzniesień moren czołowych. Lokalnie występują również formy tj. kemy, ozy oraz wydmy.

Analizowany obszar jest położony na wysokości od 95 m.n.p.m. do 107 m.n.p.m. Charakteryzuje się łagodnym nachyleniem oraz lekko falistym ukształtowaniem terenu. Obszar opracowania jest zlokalizowany poza terenami zagrożonymi ruchami masowymi. Ponadto, zarówno w granicach terenu objętego projektem planu, jak i w bliskim sąsiedztwie nie zidentyfikowano występowania osuwisk.

2.3. Podłoże, surowce mineralne

Pod względem geologicznym teren gminy Suchy Las jest zlokalizowany w granicach jednostki geologicznej Niecka Mogileńska. Zgodnie z danymi Państwowego Instytutu Geologicznego na przedmiotowym obszarze występują formy akumulacji wodnej. Na budowę geologiczną znaczący wpływ miały czwartorzędowe procesy glacialne zachodzące w czwartorzędzie, a także przez procesy interstadialne i interglacialne. Istotną rolę odegrały również procesy związane z tektoniką wgłębną, w tym strefa dyslokacji Szamotuły–Oleśnica, mająca charakter rowu tektonicznego określanego jako Rów Poznania. Rów Poznania tworzą osady oligocenu, miocenu i pliocenu. Miąższość wymienionych osadów waha się od 300 do 400 m. W obrębie Rowu występują większe pokłady mioceńskich węgli brunatnych, mułków, ilów i piasków drobnych. Podłoże ilaste w tym rejonie osiąga rzędne około 80–90 m n.p.m. W granicach rzędnych terenu od 90 do 120 m n.p.m. formację czwartorzędową stanowią wyłącznie gliny pylaste i gliny piaszczyste. Na terenie Złotkowo odkryto osady organogeniczne pod gliną zwałową zlodowacenia północnopolskiego, które stanowią torfy i gytie o miąższości 3,3 m. Oprócz glin zwałowych występują tu również piaski i żwiry pochodzenia wodnolodowcowego oraz związane z morenami czołowymi, a także piaski i mady rzeczne.

Gmina Suchy Las jest uboga pod względem występowania złóż surowców. W granicach gminy nie występują tereny i obszary górnicze. Do największego ze złóż należy wstępnie rozpoznane węgiel brunatny „Szamotuły” (nr 767). Jego powierzchnia całkowita wynosi ok. 3 428 ha. Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zlokalizowany w odległości ok. 1,43 km od tego złoża. Jednocześnie, na terenie opracowania nie występują żadne złoża surowców. Jednakże, obszar gminy jest objęty koncesją o nr 3/2019/Ł „Szamotuły – Poznań Północ” na

poszukiwanie i rozpoznawanie oraz wydobywanie węglowodorów. Celem poszukiwawczym jest karbon i perm. Teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem koncesji.

W granicach Gminy Suchy Las występują liczne otwory wiertnicze, które są zlokalizowane głównie w północno-zachodniej części gminy oraz wschodniej. Najbliższy z nich jest zlokalizowany w odległości około 320 metrów w kierunku północno-zachodnim od granic projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest on przeznaczony na cele złożowe.

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Gmina Suchy Las znajduje się w obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty. Położona jest na pograniczu zlewni rzeki Samicy Kierskiej, zlewni Bogdanki i bezpośrednich zlewni Warty. Największymi ciekami na terenie gminy są: rzeka Warta i rzeka Samica Kierska. Pozostałe charakteryzują mniejsze przepływy wody. Rzeka Warta przepływa doliną o układzie południkowym wzdłuż wschodniej granicy gminy i odwadnia jej wschodnią część poprzez równoleżnikowo ukształtowane obniżenia dolinne. W granicach gminy rzeka zasilana jest stałym dopływem, tzw. Rowem Północnym oraz okresowym ciekim odprowadzającym wody z Jeziora Glinowieckiego. Rejon Biedruska odwadniany jest przez mniejsze cieki mające charakter okresowy oraz system rowów melioracyjnych. Szczególnie podmokłe pozostają tereny obejmujące zlewnie Rowu Północnego oraz cieku w rejonie jezior Glinowieckiego i Łysego Młyna, odwadniających strefę Pagórków Poznańskich. Zachodnia część gminy odwadniana jest przez rzekę Samicę Kierską, stanowiącą lewobrzeżny dopływ Warty, której ujście znajduje się poza granicami gminy.

Największym zbiornikiem jeziornym jest Jezioro Glinowieckie o powierzchni ok. 18 ha oraz średniej głębokości 3,5 m., które usytuowane jest na terenie zamkniętym. Do innych zbiorników wodnych na obszarze gminy należą między innymi: Jezioro Podkowa, Jezioro Chłudowskie, Czaica Duża.

Na obszarze opracowania jest zlokalizowany zbiornik wodny, znajdujący się w centralnej części obszaru. Jednocześnie, oznaczony w ewidencji gruntów i budynków teren lasu (północno-wschodnia część dz. 31/33) jest zlokalizowany na terenie podmokłym.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Samica Kierska (RW6000151871299). Zlewnia Samicy Kierskiej charakteryzuje się gęstą siecią rzeczną, z czego większość cieków to rowy melioracyjne o charakterze okresowym. Status określa się jako silnie zmieniona część wód. Ocena stanu na podstawie Raportu z klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych na podstawie danych z lat 2019-2024 opublikowanego przez GIOŚ w dniu 30 września 2025 roku wykazała:

- Stan/potencjał ekologiczny – słaby potencjał ekologiczny;
- Wskaźniki determinujące potencjał ekologiczny – fitobentos, makrofity, makrobezkęgowce bentosowe, ichitofauna, BZT5, ogólny węgiel organiczny, przewodność w 20 °C, azot azotanowy, azot ogólny, fosfor fosforanowy (V), fosfor ogólny;
- Stan chemiczny - stan chemiczny poniżej dobrego;
- Wskaźniki determinujące stan chemiczny – benzo(a)piren w wodzie;
- Stan (ogólny) - zły stan wód.

JCWP „Samica Kierska” ulega presji troficznej, presji zasilającej, presji hydromorfologicznej oraz presji chemicznej. Presja troficzna jest związana z odpływem miejskim, w szczególności wodami opadowymi. Eutrofizacja, której źródło jest zgodne ze źródłem troficznym, stanowi główny czynnik presji związanej z zasilaniem. Presja hydromorficzna jest powiązana z prostowaniem koryta, budowlami piętrzącymi, obiektami gospodarki wodnej, budowlami regulacyjnymi oraz obiektami mostowymi.

Jednocześnie, źródłem presji chemicznej są rozwój obszarów zurbanizowanych, transport, turystyka, odpływem miejski, leśnictwo i rolnictwo, a także punktowo: przemysł, substancje komunalne i odciek ze składowisk. Ponadto, ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego jest zagrożone.

Wody podziemne

Gmina Suchy Las jest zlokalizowana w obrębie arkusza Oborniki (0433) na Mapie Hydrogeologicznej Polski. Zgodnie z nim, użytkowe piętro czwartorzędowe występuje w obrębie poziomów: wód gruntowych, międzyglinowego górnego i międzyglinowego środkowego, łączącego się niekiedy z poziomem podglinowym. Poziom wód gruntowych występuje w utworach piaszczysto-żwirowych tarasów współczesnych dolin rzecznych, na głębokości ok. 1,0 - 9,0 m. Jego miąższość jest zmienna i wynosi od kilku do 7 m, sporadycznie więcej - do 18 m przy nałożeniu się tych osadów dolinnych na starsze z interglacjału eemskiego lub fluwioglacjalne. Poziom międzyglinowy górny występuje wyłącznie w okolicach Biedruska. Poziom międzyglinowy środkowy tworzy seria piaszczysto-żwirowa wypełniająca na tym obszarze dolinę kopalną o przebiegu południkowym. arstwę wodonośną stanowią piaski średnioziarniste, gruboziarniste i żwiry. Miąższość warstw piaszczysto-żwirowych waha się od 10 do 30 m jest to poziom wód o ciśnieniu subartezyjskim, występujący na głębokościach od około kilkunastu metrów do ok. 60 m pod nakładem glin morenowych, ilów i mułków zastoiskowych. Naporowe zwierciadło wody zalega na głębokości od 1,2 m. n.p.t. do ok. 12 m p.p.t. na rzędnych od 65 do 95 m n.p.m. Poziom podglinowy występuje lokalnie w spągu czwartorzędu, w obrębie doliny kopalnej Samicy Kierskiej oraz rozpoznany jest w miejscowości Biedrusko.

W obrębie piętra trzeciorzędowego wyróżnia się mioceni i oligoceni poziom wodonośny. Poziom mioceni jest poziomem ciśnieniowym o wodach subartezyjskich w obrębie wysoczyzn i artezyjskich w obrębie doliny Warty. Tworzą go piaski drobnoziarniste i mułkowate, lokalnie średnioziarniste o zmiennej miąższości od kilkunastu do ok. 70 m, przedzielone strefowo warstwami mułów i węgli brunatnych o charakterze nieciągłym. Poziom ten występuje na głębokościach od 50,0 do ok. 200 m p.p.t., najczęściej 60,0 - 80,0 m p.p.t., na rzędnych 0 - 20 m p.p.m. Natomiast poziom oligoceni został rozpoznany wyłącznie jako partia osadów piaszczystych oligocenu, łącznie z piaskami poziomu mioceni. Tworzony jest on przez warstwy piaszczyste o zmiennej miąższości, do 20 m poza rowem tektonicznym i lokalnie do 50 m w jego obrębie. Jednakże, nie tworzy ona poziomu użytkowego.

Teren objęty projektem planu nie znajduje się na obszarze zagrożonym występowaniem powodzi, a także położony jest poza zasięgiem występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych, tj. poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). Na przedmiotowym terenie nie występują ujęcia wód podziemnych.

Obszar opracowania położony jest na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60 (GW600060). Zgodnie z oceną jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu jakości wód podziemnych – monitoringu diagnostycznego w 2024 r. (wg badań PIG), przeprowadzono w punkcie monitoringowym w miejscowości Nieczajna, w gminie miejsko-wiejskiej Oborniki, zlokalizowanym na obszarze JCWPd nr 60, najbliższej terenu opracowania planu, wykazały III klasę jakości.

Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2148).

Zgodnie z rozporządzeniem III klasa to wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku: naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka.

Zgodnie z informacjami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych JCWPd nr 60 został określony jako dobry. Jednocześnie, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego została określona jako zagrożona ilościowo i chemicznie. Do znaczących presji zaliczono: pobór punktowy z ujęć wód podziemnych oraz presję obszarową związaną z rolnictwem i gospodarką komunalną.

2.5. Gleby

Gleby występujące na terenie gminy Suchy Las cechują się dużym zróżnicowaniem, wynikającym z odmiennych procesów glebotwórczych, zróżnicowanej rzeźby terenu oraz warunków wilgotnościowych podłoża. Na ich charakter wpływa również roślinność oraz działalność człowieka. Z uwagi na właściwości i warunki przyrodnicze, gleby te klasyfikuje się według klas bonitacyjnych, które odzwierciedlają ich przydatność rolniczą. Klasy te ustala się oddzielnie dla gruntów ornych i użytków zielonych. Przeważają gleby płowe, bielcowe i gleby rdzawe, wytworzone z piasków gliniastych lekkich lub słabogliniastych na glinie. Największe powierzchnie obejmują kompleksy gleb klas 5 i 6 – żytnie dobre i żytnie słabe. Są to gleby przesychające, wymagające nawodnień, nawożeń i doboru upraw dla uzyskania lepszych plonów. Północną część gminy cechuje występowanie znacznych powierzchni kompleksów gleb pszenno-buraczanych. Są to głównie kompleksy żytnie bardzo dobre, klasy III. Doliny rzek związane są z występowaniem kompleksów trwałych użytków zielonych (1-3z), którym towarzyszą często mokradła, oczka wodne i zatorfione fragmenty dolin.

Na terenie gminy Suchy Las nie jest zlokalizowany żaden stały punkt pomiarowo-kontrolny, w związku z czym nie jest ona objęta monitoringiem chemizmu gleb ornych realizowanych w ramach obowiązującego Państwowego Monitoringu Środowiska.

W granicach opracowania rolnicza przydatność gleb jest zróżnicowana. Dominuje kompleks pszenno-wadliwy oraz kompleks żytni dobry. Znaczny udział mają również użytki zielone słabe i bardzo słabe. W niewielkim stopniu występuje również kompleks żytni bardzo dobry. Pozostałe tereny to teren lasu, tereny zabudowane oraz nieużytki rolnicze. Zróżnicowanie można również zaobserwować w przypadku występujących w granicach opracowania typach gleb. Dominują gleby brunatne wylugowane, gleby mułowo-torfowe i torfowo-mułowe oraz czarne ziemie zdegradowane i gleby szare. W niewielkim stopniu występują gleby bielcowe i pseudobielcowe, a także gleby brunatne właściwe.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie występują grunty orne, których zmiana przeznaczenia na cele nierolnicze wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 82). Jednakże, grunty lasów (LsV) wymagają uzyskania zgody na cele nieleśne.

2.6. Flora i fauna

Według podziału geobotanicznego Polski (J.M. Matuszkiewicz)¹, dokonanej na podstawie typologii struktury naturalnych krajobrazów roślinnych (podokręgi i okręgi), a także na inwentarzu zespołów roślinnych i jednostek niższych (krainy i podkrainy) i uwzględniając główne typy zbiorowisk klimaksowych (działy), gmina Suchy Las leży w Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, w Dziale Brandenbursko-Wielkopolskim (B.), w Krainie Notecko-Lubuskiej (B.1.), w Okręgu Poznańskim (B.1.6.), w Podokręgu Chłudnowskim (B.1.6.i).

Szata roślinna gminy Suchy Las jest znacznie zróżnicowana, co jest związane między innymi z obecnością rozległych terenów leśnych, dolin rzecznych: Warty i Samicy Kierskiej oraz obszarów chronionych. Do najcenniejszych siedlisk należą doliny rzeki Warty i Samicy Kierskiej, które tworzą obszary o wysokich walorach ornitologicznych. Są to ostoje ptaków wodno-błotnych rangi regionalnej.

W 2024 roku powierzchnia lasów położonych na terenie gminy Suchy Las wynosiła 3 479,37 ha, co stanowi ok. 29,8% powierzchni jednostki. Większa część lasów położona jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Biedrusko. W lasach Skarbu Państwa przeważają drzewostany siedliska lasu mieszanego świeżego z drzewostanami sosnowymi lub dębowymi. Znaczne powierzchnie zajmują też siedliska boru mieszanego świeżego z monokulturą sosny lub lasu świeżego z różnorodnym drzewostanem: dębami, sosną, grabem. Wzdłuż doliny Warty występują lasy dębowo-grabowe oraz głównie w rejonie starorzeczy, łągi wierzbowe. Nad Jeziorem Glinowieckim oraz w dolinie Rowu Północnego występują łągi jesionowo-olszowe.

¹ Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGIPZ PAN, Warszawa.

W strukturze gatunkowej lasów dominuje sosna, które może wpływać na pogorszenie ogólnego stanu zdrowotnego siedliska leśnego. Wynika to z tego, iż monokultury iglaste charakteryzują się mniejszą odpornością na oddziaływanie czynników szkodliwych o charakterze biotycznym, abiotycznym oraz antropogenicznym.

Na przedmiotowym obszarze występują obszary zabudowane oraz tereny niezagospodarowane, porośnięte różnymi formami zieleni. Większość terenu stanowią grunty użytkowane rolniczo oraz zieleń naturalna, w tym: las, zadrzewienia oraz łąki. Zadrzewienia i szpalery drzew wzdłuż granic działek pełnią funkcję korytarzy ekologicznych, sprzyjając występowaniu ptaków i drobnych ssaków. Łąki są zróżnicowane pod względem składu gatunkowego. Wśród nich spotyka się zarówno gatunki traw, jak i roślin kwiatowych, co zapewnia siedliska dla licznych owadów zapylających, w tym pszczoł, trzmieli i motyli. Niemniej, w centralnej części opracowania oraz w okolicy zabudowań pojawia się zieleń urządzona w postaci trawników oraz drzew, krzewów i rabat towarzyszących zabudowie. W granicach opracowania występuje również zieleń przyuliczna, a szczególnie atrakcyjną formą jest aleja drzew zlokalizowana wzdłuż ulicy Leśnej. W granicy terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajduje się zbiornik wodny, będący miejscem bytowania płazów i licznych gatunków owadów wodnych.

Teren opracowania jest zlokalizowany poza korytarzami ekologicznymi, zarówno na mapach z 2005 roku, jak i z 2012 roku. Jednakże, jest on położony w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Występują tu m.in. suche wrzosowiska, murawy kserotermiczne i napiaskowe, łąki trzęślicowe i kośne, ziołorośla, torfowiska przejściowe, trzęsawiska i młaki oraz lasy grądowe i kwaśne dąbrowy z udziałem dąbrów świetlistych oraz zbiorowiska łęgowe i olsowe. Jednocześnie, na obszarze Obszaru Chronionego Krajobrazu stwierdzono występowanie około 550 gatunków roślin naczyniowych, z czego 36 gatunków objęto ochroną prawną. Obszar opracowania bezpośrednio graniczy również z Specjalnym Obszarem Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001). Stwierdzono tu występowanie 16 typów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I dyrektywy Rady 92/43/EWG i 9 gatunków zwierząt z Załącznika II tej dyrektywy. Do chronionych gatunków zwierząt należą m.in. bób europejski, czerwoczyk nieparek, kumak nizinny, pachnica dębowa, przeplatka aurinia, strzebla błotna, traszka grzebieniasta. Dodatkowo, przedmiotem ochrony są siedliska przyrodnicze, w tym między innymi: murawy kserotermiczne, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe.

Na obszarze objętym opracowaniem nie stwierdzono występowania roślin i grzybów chronionych na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).

Ponadto, ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo poligonu, dróg oraz zabudowy, pobyt zwierząt na terenie opracowania jest znacznie ograniczony. Wynika to zarówno z presji antropogenicznej, hałasu komunikacyjnego, które zmniejszają dostępność naturalnych siedlisk. W związku z tym fauna obszaru ogranicza się głównie do gatunków odpornych na obecność człowieka, tj. drobne ssaki (np. wiewiórki, jeże), ptaki śpiewające i owady. Większe zwierzęta, tj. samy czy dziki, występują sporadycznie i zwykle tylko w obrzeżach lasów i zadrzewień.

Na terenie objętym projektem planu nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk przyrodniczych.

2.7. Formy ochrony przyrody

Na obszarze gminy Suchy Las występują formy ochrony przyrody określone na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.) tj. rezerwat przyrody, dwa obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000 i pomniki przyrody.

W bezpośrednim sąsiedztwie gminy, na terenie miasta Poznania, położony jest rezerwat „Meteoryt Morasko” wraz z otuliną, natomiast po wschodniej stronie styka się z otuliną Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka w gminie Czerwonak.

Na terenie gminy Suchy Las znajduje się w całości rezerwat przyrody „Gogulec” o powierzchni 5,29 ha, a jego otulina 5,24 ha. Jego celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych

roślinności torfowiska i przyległych ekosystemów oraz zabezpieczenie naturalnych procesów kształtujących strukturę torfowiska.

W granicach gminy zlokalizowane są dwa obszary chronionego krajobrazu, w tym: Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Samicy Kierskiej oraz Obszar Chronionego Krajobrazu Biedrusko. Pierwszy z nich, obejmuje wyróżniające się krajobrazowo tereny o zróżnicowanych ekosystemach i cennych wartościach przyrodniczych, stanowiące część regionalnego korytarza ekologicznego. Jego powierzchnia wynosi 2 657,66 ha, w tym fragment o powierzchni 420,46 ha w granicach gminy Suchy Las.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko” jest w całości położony na terenie gminy Suchy Las, o powierzchni 7 266,9 ha. Jego teren jest zlokalizowany w granicach obszaru objętego opracowaniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Charakteryzuje się on wysoką lesistością oraz dużym zróżnicowaniem siedlisk. Występują tu m.in. suche wrzosowiska, murawy kserotermiczne i napiaskowe, łąki trzęślicowe i kośne, ziołorośla, torfowiska przejściowe, trzęsawiska i młaki oraz lasy grądowe i kwaśne dąbrowy z udziałem dąbrów świetlistych oraz zbiorowiska łęgowe i olsowe. Jednocześnie, na obszarze Obszaru Chronionego Krajobrazu stwierdzono występowanie około 550 gatunków roślin naczyniowych, z czego 36 gatunków objęto ochroną prawną. W granicach obszarowej formy przyrody są zlokalizowane m.in. storczyk krwisty, storczyk szerokolistny, storczyk kukawka, goździk pyszny, rosziczka okrągłolistna, kruszczyk szerokolistny, kruszczyk błotny, goryczka błotna, bluszcz pospolity, lilia złotogłów.

W pobliżu obszaru opracowania jest zlokalizowany również Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001), który częściowo pokrywa się z Obszarem Chronionego Krajobrazu. Jednakże, nie znajduje się w granicach obszaru opracowania. Niemniej, ze względu na pokrycie obszarowych form przyrody, na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu występują również siedliska oraz fauna, charakterystyczna dla obszaru należącego do sieci Natura 2000. Do siedlisk będących przedmiotem ochrony na Specjalnym Obszarze Ochrony Siedlisk „Biedrusko” należą między innymi:

- 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaea*, *Potamogeton*,
- 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometalia* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis* *Festucion pallentis*),
- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* – płaty bogate florystycznie),
- 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*),
- 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*),
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*),
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetalia*),
- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*),
- 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robur-petraeae*),
- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe,
- 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*),
- 91I0 Ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*).

Natomiast drugim obszarem sieci Natura 2000 jest Obszar Specjalnej Ochrony ptaków „Dolina Samicy” (PLB300013). Jego teren jest zlokalizowany poza obszarem opracowania. Ostoją Dolina Samicy obejmuje górny i środkowy bieg rzeki Samicy, która jest lewym dopływem Warty. Dominującym elementem krajobrazu są pola uprawne. Jedynie w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki znajdują się wilgotne łąki, trzcinowiska oraz naturalne i sztuczne oczka wodne. Występują tutaj również niewielkie kompleksy leśne, głównie w postaci borów mieszanych, a także fragmenty dąbrów, grądów i olsów. W ostoi stwierdzono występowanie co najmniej 19 łęgowych gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Ponadto 5 gatunków zostało wymienionych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt. Dolina Samicy jest jedną z 10 najważniejszych w Polsce ostoi bączka.

W bliskim sąsiedztwie z obszarem objętym projektem planu są zlokalizowane pomniki przyrody, tj:

- a) W odległości ok. 180 metrów od wschodniej granicy obszaru opracowania: Dąb Żółtkowo VII (*Quercus robur*), będący jednoobiekowym pomnikiem przyrody ustanowionym Uchwałą Nr XLVII/535/18 Rady Gminy Suchy Las z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie ustanowienia pomnika przyrody (Dz. Urz. z 2018 r. poz. 6988)
- b) W odległości od ok. 311 metrów do 495 metrów od północnej granicy terenu opracowania:
 1. Dąb Żółtkowo I (*Quercus robur*), ustanowiony Decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 listopada 1965 r. Nr RL VI-5/735/65
 2. Dąb Żółtkowo II (*Quercus robur*), ustanowiony Decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 listopada 1965 r. Nr RL VI-5/734/65
 3. Dąb Żółtkowo III (*Quercus robur*), ustanowiony Decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 listopada 1965 r. Nr RL VI -5/733/65
 4. Dąb Żółtkowo IV (*Quercus robur*), ustanowiony Decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 listopada 1965 r. Nr RL VI-5/732/65
 5. Dąb Żółtkowo V (*Quercus robur*), ustanowiony Decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 listopada 1965 r. Nr RL VI-5/731/65
 6. Dąb Żółtkowo VI (*Quercus robur*), ustanowiony Decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 30 listopada 1965 r. Nr RL VI-5/732/65

Ponadto, zgodnie z opracowaniem „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” teren gminy Suchy Las jest zlokalizowany w granicach „Doliny Samicy i stawy w Objezierzu”. Znajdują się tu ważne w regionie łęgowisko ptaków wodnych. Gniazdują tu m.in.: bąk (9–11 huczących samców), gęgawa (15–20 par), bielik (1 para), kania ruda (1 para), błotniak stawowy (11–12 pary), błotniak łąkowy (1–3 pary), żuraw (10–12 par), rybitwa rzeczna (2–8 par), rybitwa czarna (1–5 par). Miejsce koncentracji ptaków wodnych (głównie różnych gatunków kaczek oraz łyski) podczas wędrówek. Noclegowisko gęsi zbożowych i białoczelnych (do 14 500 os.) oraz żurawi (do 112 os.). Regularne miejsce polowania bielików (do 8 os. jednocześnie). Jednakże, obszar opracowania jest zlokalizowany poza jego terenem. Oznacza to, że projekt planu nie będzie wpływał w sposób negatywny na ww. teren.

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem są zlokalizowane zewidencjonowane stanowiska archeologiczne nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10, ujęte w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków.

2.9. Klimat lokalny

Gmina Suchy Las zaliczana jest do najsuchszych obszarów w Polsce, co potwierdza średnia roczna suma opadów na poziomie ok. 500 mm. Najwyższe opady występują w lipcu (ok. 75 mm), natomiast najniższe w lutym (poniżej 30 mm). W skali roku rejestruje się 140–160 dni z niewielkimi opadami oraz około 35 dni z opadami śniegu, co wskazuje na ograniczoną dostępność wody i podwyższoną wrażliwość środowiska na okresy suszy. Rocznie odnotowuje się ok. 253 dni ciepłych i upalnych, 32 dni mroźne oraz ok. 80 dni z przymrozkami. Średnia roczna temperatura wynosi 8,1°C, przy czym najcieplejszy pozostaje lipiec (18,5°C), a najzimniejszy styczeń (–1,5°C). Zimy mają na ogół łagodny charakter, a lata są umiarkowanie ciepłe. Okres wegetacyjny trwa około 210 dni, co sprzyja rozwojowi roślinności, choć jest istotnie zależny od dostępności wody. Największe amplitudy temperatur obserwuje się w okresach przejściowych (wiosną i jesienią). Przymrozki mogą pojawiać się już we wrześniu i utrzymują się do grudnia. W strukturze wiatru dominują kierunki zachodnie, uzupełniane przez wiatry wschodnie i południowo-wschodnie, co ma znaczenie m.in. dla rozprzestrzeniania zanieczyszczeń i kształtowania lokalnych warunków klimatycznych.

2.10. Jakość powietrza

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Departament Monitoringu Środowiska. W 2026 roku opublikowano „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025”. Zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.) gmina Suchy Las należy do strefy wielkopolskiej. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

1) w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji a w przypadku, gdy margines, tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy.

2) w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $\leq 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $> 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W efekcie oceny przeprowadzonej dla roku 2024 roku, w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W klasyfikacji dodatkowej w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefie przypisano klasę D2.

Pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską sklasyfikowano:

- dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, ołowiu, arsenu, kadmu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, niklu – w klasie A,
- dla pyłu zawieszonego PM₁₀ – w klasie C,
- dla pyłu PM_{2,5} z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego II fazy – ochrona zdrowia ludzi – w klasie C1,
- dla pyłu PM_{2,5} z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego I fazy – ochrona zdrowia ludzi – w klasie C,
- dla benzo(a)pirenu - w klasie C - ze względu na przekroczenia poziomu docelowego.

W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację wyznaczając:

- dla ozonu klasę A ze względu na brak przekroczenia poziomu docelowego,
- dla ozonu klasę D2 w odniesieniu do celu długoterminowego.

Ponadto, gmina Suchy Las znalazła się w zestawieniu gmin, na obszarze których wystąpiło przekroczenie w województwie wielkopolskim w 2025 roku. Dotyczy to celu ochrony zdrowia ludzi oraz roślin dla wskaźnika O₃ dla poziomu celu długoterminowego.

Należy również podkreślić, że stężenia pyłu PM₁₀ wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia nie oznacza złej sytuacji na terenie całej strefy a jest jedynie sygnałem, że w strefie istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza pod kątem rozważanego zanieczyszczenia.

Zgodnie z zasadami oceny rocznej, klasę strefy dla danego zanieczyszczenia określa się na podstawie jego stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych rozważaną substancją. W rezultacie, nawet obszar przekroczeń wartości normatywnych zanieczyszczenia o małym zasięgu decyduje o wyniku klasyfikacji całej strefy (nawet o dużej powierzchni).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Uchwałą Nr XXI/391/20 z dnia 13 lipca 2020 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954).

Ze względu na obszarowe przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu, zaktualizowany został Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej oraz zakres działań naprawczych dotyczących pyłu PM₁₀ i PM_{2,5} oraz harmonogram ich realizacji - na lata 2026-2028. (Uchwała Nr XXI/503/26 z dnia 26 stycznia 2026 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął Aktualizację Programu Ochrony Powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2026 r. poz. 867) Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Jednakże, gmina Suchy Las nie znalazła się w granicach obszarów przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu w 2024 roku.

Na jakość powietrza atmosferycznego na terenie gminy Suchy Las największy wpływ wywierają emisje pochodzące z transportu samochodowego oraz spalania paliw w indywidualnych gospodarstwach domowych. W aspekcie ruchu drogowego, wielkość emisji z tego źródła zależy od liczby pojazdów, ich rodzaju, rodzaju używanego paliwa oraz procesów związanych ze zużywaniem się opon, hamulców i ścieraniem nawierzchni dróg. Na stan powietrza wpływają jednak nie tylko źródła miejscowe, lecz także zanieczyszczenia napływające spoza obszaru gminy, zwłaszcza z kierunku miasta Poznania.

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego L_{DWN} (poziom dziennie-wieczornonocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika L_N (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu L_{AeqD}

w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (L_{AeqN}) wynosi od 45 dB do 60 dB. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Klimat akustyczny omawianego obszaru jest kształtowany przez bezpośredni dostęp do dróg publicznych oraz bliskie sąsiedztwo z drogą ekspresową S11, znajdującą się w odległości około 870 metrów od granic terenu objętego projektem. Jednakże, warto podkreślić, że natężenie hałasu generowanego przez samochody charakteryzuje się zmiennością w ciągu doby. Jest ono większe w porze dziennej, a w porze nocnej ulega znacznemu zmniejszeniu. Dodatkowym źródłem hałasu o charakterze okresowym jest praca maszyn rolniczych na polach uprawnych. Ponadto, na istotnych czynników oddziaływania na klimat akustyczny obszaru opracowania należy hałas związany z funkcjonowaniem poligonu wojskowego. Jednakże, ma on charakter impulsowy i nieregularny. Oznacza to, że hałas jest krótkotrwały i zmienny w czasie.

2.12. Pole elektromagnetyczne

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są systemy wytwórcze i przesyłowe energii elektrycznej, stacje radiowe, telewizyjne, urządzenia diagnostyczne, terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i urządzenia użytku domowego, słowem - promieniowanie to występuje powszechnie w środowisku.

Ujemny wpływ na stan środowiska i zdrowie ludzi mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 do 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz, umieszczone w środowisku naturalnym.

Wartości pól elektromagnetycznych w obrębie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są niskie i nie przekraczają wartości dopuszczalnych.

Jednakże, do potencjalnych źródeł emisji pól elektromagnetycznych należą:

- Linie elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia przebiegające przez teren opracowania,
- Urządzenia związane z łącznością radiową, systemami radarowymi i urządzeniami wojskowymi,
- Urządzenia elektryczne i elektronarzędzie wykorzystywane w pobliskich zakładach produkcyjnych.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, uwzględniając przy tym ład przestrzenny oraz dostosowanie struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych obszaru objętego planem oraz otoczenia.

Przedmiotowy projekt planu został sporządzony w związku z podjęciem przez Radę Gminy Suchy Las Uchwały Nr XIV/153/25 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej. Celem opracowania jest ustalenie nowego przeznaczenia oraz warunków zabudowy, a także zasad zagospodarowania terenu, będą wpisując się w założenia zrównoważonego rozwoju oraz wykorzystywać potencjał obszaru.

3.2. Ustalenia projektu planu

Ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczone na rysunku planu symbolami: **1MNW, 2MNW, 3MNW**;

- 2) teren usług turystyki lub usług sportu i rekreacji, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1UT-US**;
- 3) tereny dróg dojazdowych, oznaczone na rysunku planu symbolami: **1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD**;
- 4) teren komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1KR**;
- 5) tereny wód powierzchniowych śródlądowych lub zieleni naturalnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: **1WS-ZN, 2WS-ZN**.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) nakaz sytuowania budynków wraz z podziemnymi częściami z uwzględnieniem, wyznaczonych na rysunku planu, nieprzekraczalnych linii zabudowy;
- 2) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu, z wyłączeniem odstępstw dopuszczonych zapisami niniejszego planu.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji:
 - a) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych²;
 - b) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 2) nakaz:
 - a) uwzględnienia położenia części terenu, określonej na rysunku planu, w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu "Biedrusko"³, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - b) zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:
 - na terenach **1MNW, 2MNW, 3MNW** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi⁴;
 - w przypadku lokalizacji na terenie **1UT-US** – terenu usług turystyki lub usług sportu i rekreacji, uzyskanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku odpowiednio jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych lub terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) dopuszczenie:
 - a) stosowania środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych zmniejszających uciążliwości akustyczne w celu zachowania poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych;
 - b) zastosowania środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych w tym ekranów akustycznych, w celu zmniejszenia uciążliwości akustycznych, określonych w przepisach odrębnych, zmniejszających uciążliwości od terenu zamkniętego.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej:

² W § 5 pkt 1 lit. a, b, mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

³ W § 5 pkt 2 lit. a mowa m.in. o zapisach w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Suchy Las (Uchwała nr LXV/349/98 Rady Gminy Suchy Las z dnia 18 czerwca 1998 r. ze zmianami). Na przedmiotowym Obszarze Chronionego Krajobrazu nie obowiązują obecnie zakazy oraz plany ochrony.

⁴ W § 5 pkt 2 lit. b, mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

- 1) strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10, ujętych w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych i uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie prac ziemnych i realizację inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) lokalizację stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych określonych w pkt 1 zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) na terenie wyznaczonych strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10 dopuszcza się działalność inwestycyjną z zachowaniem przepisów szczególnych;
- 4) w przypadku odkrycia podczas robót ziemnych przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem zastosowanie mają przepisy odrębne.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczonych na rysunku planu symbolem: **1MNW, 2MNW, 3MNW** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
- 2) jako uzupełnienie zabudowy, określonej w pkt. 1 dopuszcza się lokalizację jednego budynku gospodarczo-garażowego jako zblokowanego z budynkiem lub w formie wolnostojącej;
- 3) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych, sieci drenarskich i melioracyjnych;
- 4) wskaźnik intensywności zabudowy: od 0,01 do 0,9, przy czym wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy od 0,01 do 0,6;
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 40% powierzchni działki;
- 6) maksymalny udział powierzchni zabudowy - 30% powierzchni działki;
- 7) dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej;
- 8) wysokość budynków mieszkalnych:
 - a) do 2 kondygnacji nadziemnych,
 - b) nie więcej niż 10,0 m;
- 9) wysokość budynków gospodarczo-garażowych:
 - a) 1 kondygnacja nadziemna,
 - b) nie więcej niż 6,0 m;
- 10) wysokość budowli: nie więcej niż 10,0 m;
- 11) geometrię dachów: dachy płaskie o kącie nachylenia połaci dachu do 12° lub dachy strome dwuspadowe, o kącie nachylenia połaci dachu od 25° - 45°;
- 12) nakaz zastosowania dla dachów stromych dachówki ceramicznej lub cementowej lub materiału dachówkopodobnego;
- 13) nakaz zapewnienia wymaganych miejsc do parkowania na działce w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsca do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
- 14) dopuszczenie lokalizacji wymaganych miejsc do parkowania w budynkach gospodarczo-garażowych w formie wolnostojącej lub zblokowanych z budynkiem;
- 15) w przypadku wydzielenia lokalu użytkowego: nakaz realizacji na działce w liczbie nie mniejszej niż 1 miejsce przeznaczone do parkowania na każde rozpoczęte 50m² powierzchni lokalu;
- 16) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek: 1500 m², przy czym dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 1500 m² wyłącznie dla obiektów infrastruktury technicznej, dojazdów oraz w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami;
- 17) obsługę komunikacyjną terenu **1MNW** z terenów dróg dojazdowych: **1KDD** i **2KDD** lub z drogi publicznej zlokalizowanej poza granicami planu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 18) obsługę komunikacyjną terenu **2MNW** z terenu drogi dojazdowej: **4KDD**, terenu komunikacji drogowej wewnętrznej: **1KR**, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 19) obsługę komunikacyjną terenu **3MNW** z terenu drogi dojazdowej: **4KDD**, terenu komunikacji drogowej wewnętrznej: **1KR**, zgodnie z przepisami odrębnymi;

Dla terenu usług turystyki lub usług sportu i rekreacji, oznaczonego na rysunku planu symbolem: **1UT-US** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) budynków związanych z usługami turystyki oraz usługami sportu i rekreacji;
 - b) ciągów pieszych oraz pieszo-rowerowych i rowerowych, ścieżek edukacyjnych, placów zabaw, boisk oraz terenowych obiektów sportowych i rekreacyjnych;
 - c) tymczasowych obiektów budowlanych nietrwale związanych z gruntem, związanych z usługami turystyki, sportu i rekreacji oraz gastronomią, w tym food trucków;
- 2) dopuszczenie użytkowania jako teren upraw rolnych i łąk na terenie **1UT-US**;
- 3) dopuszczenie możliwości lokalizacji dojeżdż i dojazdów;
- 4) nakaz lokalizacji zieleni o funkcji izolacyjnej w wyznaczonej strefie zieleni izolacyjnej;⁵
- 5) wskaźnik intensywności zabudowy: od 0,01 do 0,3, przy czym wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy od 0,01 do 0,3;
- 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 50%;
- 7) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 30% powierzchni działki;
- 8) wysokość budynków: nie więcej niż 10,0 m;
- 9) wysokość budowli: nie więcej niż 15,0 m;
- 10) wysokość tymczasowych obiektów budowlanych: nie więcej niż 5,0 m;
- 11) geometrię dachów budynków: dachy płaskie o kącie nachylenia połaci dachu do 12° lub dachy strome dwuspadowe, o kącie nachylenia połaci dachu od 25° - 45° z uwzględnieniem pkt 14;
- 12) geometrię dachów tymczasowych obiektów budowlanych: dachy dowolne;
- 13) dopuszczenie lokalizacji miejsc do parkowania, możliwych do realizacji jedynie w obszarze określonym na rysunku planu przez nieprzekraczalne linie zabudowy, z dopuszczeniem ich lokalizacji przed ustalonymi liniami zabudowy wyłącznie od strony dróg;
- 14) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek: 7500 m², przy czym dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 7500 m² wyłącznie dla obiektów infrastruktury technicznej, dojeżdż, dojazdów oraz w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami;
- 15) obsługę komunikacyjną terenu **1UT-US** z terenów dróg dojazdowych: **2KDD**, **3KDD** zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla terenów dróg dojazdowych, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1KDD**, **2KDD**, **3KDD**, **4KDD** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zakaz lokalizowania miejsc do parkowania;
- 3) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu.

Dla terenu komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonego na rysunku planu symbolem: **1KR**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu;
- 3) zakaz lokalizowania miejsc do parkowania.

⁵ Należy przez to rozumieć pas zwartej zieleni wielopiętrowej składający się z wielogatunkowych gęstych nasadzeń zieleni wysokiej i krzewów z wykorzystaniem gatunków zimozielonych o wysokości i szerokości co najmniej dwóch metrów, oddzielający funkcjonalnie i optycznie tereny o różnych przeznaczeniach.

Dla terenów wód powierzchniowych śródlądowych lub terenów zieleni naturalnej oznaczonych na rysunku planu symbolami **1WS-ZN**, **2WS-ZN** ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) zachowanie i ochronę wód powierzchniowych śródlądowych wraz z otaczającą zielenią;
- 2) dopuszczenie lokalizacji zieleni naturalnej;
- 3) dopuszczenie lokalizacji urządzeń melioracyjnych i urządzeń wodnych;
- 4) zakaz lokalizacji budynków;
- 5) dopuszczenie wykonywania prac z zakresu regulacji, rekultywacji, rewitalizacji, utrzymania wód oraz innych działań związanych z gospodarką wodną;
- 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 90%;
- 7) wysokość budowli: nie więcej niż 1,0 m;
- 8) zakaz lokalizacji miejsc do parkowania;
- 9) obsługę komunikacyjną terenów zgodnie z przepisami odrębnymi.

1. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości ustala się:

- 1) minimalną powierzchnię działki:
 - 2) dla terenów **1MNW**, **2MNW**, **3MNW** - 1500 m²,
 - 3) dla terenu **1UT-US** – 7500 m²;
- 4) minimalną szerokość frontu działki:
 - 5) dla terenów **1MNW**, **2MNW**, **3MNW** – 30,0 m,
 - 6) dla terenu **1UT-US** – 70 m;
- 7) kąt położenia granic działek budowlanych w stosunku do pasa drogowego przyległych dróg od 70° do 110°.

2. Nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości w rozumieniu przepisów odrębnych.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie terenu ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi⁶;
- 2) do czasu skablowania lub likwidacji napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia nakaz zachowania pasa technologicznego wolnego od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej, o szerokości 14,0 m, po 7,0 m po każdej ze stron od osi linii;
- 3) dopuszczenie przebudowy lub skablowania linii elektroenergetycznej średniego napięcia i odpowiednio likwidację pasa technologicznego określonego w pkt 2;
- 4) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących pogorszyć istniejące stosunki wodne na działkach sąsiednich;
- 5) nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego;
- 6) nakaz uwzględnienia, zgodnie z przepisami odrębnymi, warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji strefy ograniczonej wysokości zabudowy na obszarze objętym planem w związku z lokalizacją lotniczych urządzeń naziemnych oraz ich stref ochronnych dla:
 - a) urządzenia radionawigacyjnego zlokalizowanego poza obszarem planu w miejscowości Poznań, na obszarze lotniska Poznań – Ławica,
 - b) urządzenia radiolokacyjnego zlokalizowanego poza obszarem planu w miejscowości Wysogotowo, w gminie Tarnowo Podgórne,

⁶ W § 14 pkt 1 mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, a także o wymaganiach dotyczących projektowania i budowy elementów infrastruktury technicznej określonych w polskich normach (PE-EN)

- c) radaru meteorologicznego Poznań – Wysogotowo zlokalizowanego poza obszarem planu w miejscowości Wysogotowo, w gminie Tarnowo Podgórne.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) *nakaz zachowania ciągłości powiązań komunikacyjnych w granicach obszaru planu oraz z zewnętrznym układem komunikacyjnym.*

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) *nakaz powiązania sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi⁷;*
- 2) *dopuszczenie rozbiórki, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej;*
- 3) *nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- 4) *zaopatrzenie w wodę: z sieci i urządzeń wodociągowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- 5) *zagospodarowanie i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem:*
 - b) *lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej,*
 - c) *stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych⁸;*
- 6) *odprowadzanie ścieków komunalnych: do sieci i urządzeń kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- 7) *zaopatrzenie w energię gazową: z sieci i urządzeń gazowych lub zbiornikowych instalacji gazowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;*
- 8) *dopuszczenie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci gazowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;*
- 9) *zaopatrzenie w energię elektryczną: z sieci i urządzeń elektroenergetycznych lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11;*
- 10) *zaopatrzenie w ciepło: z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11⁹;*
- 11) *dopuszczenie rozmieszczenia i wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem:*
 - a) *turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych,*

⁷ W § 16, pkt. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11 mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

⁸ Są to rozwiązania techniczne, hydrotechniczne lub przyrodnicze służące czasowemu zatrzymaniu, retencji, infiltracji lub spowolnieniu odpływu wód opadowych i roztopowych z powierzchni terenu, w celu zmniejszenia intensywności odpływu do kanalizacji deszczowej, cieków lub terenów niżej położonych.

⁹ § 16 pkt 10 i 11 mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Uchwała Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, (zmieniona Uchwałą NR XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r.)

- b) instalacji odnawialnych źródeł energii otrzymywanej z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów, wodoru odnawialnego;
- 12) postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego muszą pozostawać w spójności z nadrzędnymi aktami planowania przestrzennego gminy, które określają jej politykę przestrzenną oraz zasady zagospodarowania poszczególnych obszarów. W wyniku nowelizacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która została wprowadzona ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2025 poz. 1668 ze zm.) zmianie uległ system planowania przestrzennego. Dotychczasowe Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zostało zastąpione nowym dokumentem – Planem Ogólnym Gminy. W konsekwencji to właśnie Plan Ogólny stanowi obecnie podstawowy akt wyznaczający kierunki polityki przestrzennej gminy, z którym zgodność musi być zapewniona przy sporządzaniu oraz uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Suchy Las, zatwierdzonego uchwałą nr LXV/349/98 Rady Gminy Suchy Las z dnia 18 czerwca 1998 r. ze zmianami, obszar objęty opracowaniem planu jest oznaczony jako MU1 – tereny zabudowy mieszkaniowej z usługami, MU2 – tereny zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z usługami oraz tereny rolnicze. Ponadto Studium wskazuje lokalizację stanowisk archeologicznych ujętych w ewidencji zabytków PTM2MM oraz ścieżek lub tras rowerowych. Wzdłuż wschodniej granicy obszaru są zlokalizowane: wojskowe tereny zamknięte, obszar specjalnej ochrony siedlisk „Biedrusko”, obszar chronionego krajobrazu oraz obszary węzłowe i korytarze ekologiczne.

Zgodnie z projektem Planu Ogólnego Gminy Suchy Las, do którego sporządzenia przystąpiono Uchwałą Nr V/44/24 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 września 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ogólnego gminy Suchy Las, na dzień 7 kwietnia 2026 r., w granicach obszaru zlokalizowane są strefy:

- 135SJ - strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną;
- 138SJ - strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną;
- 21SN - strefa zieleni i rekreacji;
- 142SO – strefa otwarta;
- 47SO - strefa otwarta;
- 48SO - strefa otwarta.
- 40SZ - strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową;

W związku z tym, planowane przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, teren usług turystyki lub usług sportu i rekreacji, teren drogi dojazdowej, teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren wód powierzchniowych śródlądowych lub teren zieleni naturalnej pozostaje zgodne z ustaleniami projektu Planu Ogólnego Gminy.

Teren wskazany do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego objęty jest w części obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonym Uchwałą XLVIII/450/2001 Rady Gminy Suchy Las z dnia 18 października 2001 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – Południowy Wschód (Dz. Urz. Woj. Wielk. nr 139 z 15.11.2001 r., poz. 2788). Na obszarze objętym opracowaniem wyznaczono następujące przeznaczenia: MJ - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Mj/Z - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z zielenią towarzyszącą, Z - tereny zieleni, W - tereny wód, kD - tereny komunikacji - ulice dojazdowe oraz kl – tereny komunikacji - zjazdy indywidualne do pojedynczych lub kilku działek.

Plan przewiduje również zgodność z uchwałą nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego

wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 4021), w której zawarto kierunki polityki przestrzennej na szczelbu województwa.

Plan przewiduje również zgodność z uchwałą Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 8807), zmienioną uchwałą nr XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Na obszarze objętym planem obowiązują ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Suchy Las, zatwierdzonego uchwałą nr LXV/349/98 Rady Gminy Suchy Las z dnia 18 czerwca 1998 r. ze zmianami.

Teren objęty opracowaniem jest oznaczony jako tereny zabudowy mieszkaniowej z usługami, tereny zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z usługami oraz tereny rolnicze. Studium wskazuje również lokalizację stanowisk archeologicznych ujętych w ewidencji zabytków PTM2MM oraz ścieżek lub tras rowerowych. Wzdłuż wschodniej granicy obszaru są zlokalizowane: wojskowe tereny zamknięte, obszar specjalnej ochrony siedlisk „Biedrusko”, obszar chronionego krajobrazu oraz obszary węzłowe i korytarze ekologiczne.

Jednocześnie obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest, zgodnie z projektem Planu Ogólnego Gminy Suchy Las, aktualnym na dzień 7 kwietnia 2026 r. w granicach następujących stref funkcjonalno-przestrzennych: strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, strefy zieleni i rekreacji, strefy otwartej oraz strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową.

Zapisy projektowanego planu mają na celu ustalenie dla obszaru nowego przeznaczenia. Warunki zabudowy i zasady zagospodarowania przyczynią się do efektywnego i odpowiedzialnego zagospodarowania terenu, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Mimo, że obszar jest położony w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”, realizacja ustaleń projektu planu może być korzystna dla obszarowej formy ochrony przyrody. Zapisy uchwały oraz projekt planu zostały ustalone w taki sposób, aby doprowadzić do ograniczenia rozlewania zabudowy na tereny cenne przyrodniczo i na tereny cenne krajobrazowo. Jednocześnie, w przypadku braku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu, przekształcenia środowiska przyrodniczego będą następować w wyniku realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.

Jednocześnie, brak realizacji planu miejscowego część obszaru może pozostać gruntami ornymi, które nie wykorzystują potencjału rozwojowego terenu, przez co przestrzeń jest nieefektywnie gospodarowana. Taka sytuacja jest niekorzystna w kontekście rosnącego zapotrzebowania na tereny inwestycyjne, tereny usług turystyki lub usług sportu i rekreacji oraz mieszkaniowe na obszarze gminy Suchy Las. Utrzymywanie znacznych powierzchni w dotychczasowym, ekstensywnym użytkowaniu może ograniczać możliwości rozwoju infrastruktury technicznej i społecznej, a także wpływać na spowolnienie procesów urbanizacyjnych i wzrostu gospodarczego. Ponadto rozproszone lub częściowo niewykorzystane zagospodarowanie terenu może generować trudności w kształtowaniu spójnej struktury funkcjonalno-przestrzennej, prowadząc do fragmentaryzacji przestrzeni oraz zwiększenia kosztów obsługi infrastrukturalnej. W dłuższej perspektywie może to skutkować obniżeniem atrakcyjności inwestycyjnej gminy, a także ograniczeniem jej konkurencyjności w stosunku do innych jednostek samorządu terytorialnego w regionie.

Ponadto, utrzymywanie dotychczasowego, rolniczego przeznaczenia części terenów należy ocenić jako rozwiązanie niekorzystne z punktu widzenia ochrony środowiska. Intensywne lub nawet umiarkowane użytkowanie rolnicze wraz ze stosowaniem nawozów mineralnych oraz środków ochrony roślin może prowadzić do degradacji gleb, eutrofizacji wód powierzchniowych i podziemnych oraz pogorszenia jakości siedlisk. Utrzymanie funkcji rolniczej sprzyja również przyspieszonemu odpływowi wód opadowych, ograniczając naturalną retencję i zdolność terenu do łagodzenia skutków zjawisk ekstremalnych.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może wiązać się z przekształceniami powierzchni terenu i krajobrazu, a także z emisją zanieczyszczeń do powietrza wynikającą ze spalania paliw wykorzystywanych do ogrzewania budynków, emisją spalin z pojazdów użytkowników terenu oraz zwiększoną emisją hałasu komunikacyjnego. Jednakże prowadzenie działań inwestycyjnych zgodnie z zapisami planu jest korzystne z punktu widzenia ładu przestrzennego i ochrony środowiska. Plan uwzględnia szereg istotnych aspektów związanych z kształtowaniem przestrzeni oraz ochroną przyrody i krajobrazu. Zapisy dotyczące intensywności, parametrów urbanistycznych oraz form zabudowy mają na celu ograniczenie nadmiernego zagospodarowania terenu. Ponadto plan zawiera postanowienia dotyczące ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, które uniemożliwiają lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie lub znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zgodnych z przepisami odrębnymi oraz inwestycji dopuszczonych w planie.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Do istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, należą:

- oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko” oraz degradacja cennych siedlisk,
- oddziaływanie na obszar Natura 2000 „Biedrusko” (PLH30001), zlokalizowanego poza granicami planu,
- degradacja zbiornika wodnego, zlokalizowanego w centralnej części opracowania – w tym siedliska flory i fauny związanej z środowiskiem wodnym,
- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, co jest skutkiem intensywnego rozwoju zabudowy,
- degradacja powierzchni ziemi związana z czynnościami budowlanymi, które będą towarzyszyć powstawaniu nowej zabudowy,
- oddziaływanie na krajobraz poprzez presję przestrzenną związaną z powstawaniem nowej zabudowy,
- niezadowalająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP,
- zwiększenie emisji hałasu związane z realizacją nowej zabudowy oraz układu drogowego, co może skutkować wzrostem udziału samochodów osobowych w strukturze ruchu pojazdów,
- zwiększenie produkcji odpadów oraz zużycia energii.

Jednocześnie, należy podkreślić, że choć poprzez wzrost zabudowy wzrasta emisja zanieczyszczeń, to nowoczesne rozwiązania technologiczne i techniczne wpływają na ograniczenie wpływu substancji niepożądanych na środowisko (np. poprzez odpowiednią gospodarkę odpadami). Ponadto, wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców oraz postępujący recykling odpadów również w mniejszym stopniu ogranicza negatywne skutki wzrostu produkcji odpadów.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych,
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach.

Projekt planu respektuje zasady ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów określających zasady ochrony środowiska i przyrody.

W odniesieniu do ustanowionego w Konwencji Genewskiej i Dyrektywie UE z dnia 21 maja 2008 r. celu ochrony człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza, w projekcie planu ustala się w zakresie zaopatrzenia w ciepło: z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11 (pkt 11) dopuszczenie rozmieszczenia i wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: (a) turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikro instalacji, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, (b) instalacji odnawialnych źródeł energii otrzymywanej z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów, wodoru odnawialnego.

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych.

Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ład przestrzenny. Projekt wyznacza obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy. Ponadto, określa maksymalne wartości poszczególnych parametrów zabudowy, w tym: wskaźnik intensywności zabudowy, wysokość budynków, geometria dachów. W projekcie planu ustalono również nakaz zachowania ciągłości powiązań komunikacyjnych w granicach obszaru planu oraz z zewnętrznym układem komunikacyjnym. Jednocześnie, nakazano uwzględnienie położenia części terenu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu "Biedrusko", z zachowaniem przepisów odrębnych. Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Odpowiednie odniesienia są obecne w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198 ze zm.) Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są: „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”.

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 335), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Wyznaczając cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP brano ponadto pod uwagę ocenę stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego dokonaną na podstawie dostępnych danych monitoringowych z lat 2019-2024.

Teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Samica Kierska (RW6000151871299). Zlewnia Samicy Kierskiej charakteryzuje się gęstą siecią rzeczną, z czego większość cieków to rowy melioracyjne o charakterze okresowym. Status określa się jako silnie zmieniona część wód. Ocena stanu wykazała: słaby potencjał ekologiczny, stan chemiczny poniżej dobrego, zły stan wód. Ponadto, ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego jest zagrożone. JCWP „Samica Kierska” ulega presji troficznej, presji zasalającej, presji hydromorfologicznej oraz presji chemicznej.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Obszar opracowania położony jest na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60 (GW600060). Zgodnie z oceną jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu jakości wód podziemnych – monitoringu diagnostycznego w 2024 r. (wg badań PIG), przeprowadzono w punkcie monitoringowym w miejscowości Nieczajna, w gminie miejsko-wiejskiej Oborniki, zlokalizowanym na obszarze JCWPd nr 60, najbliższej terenu opracowania planu, wykazały III klasę jakości.

Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2148).

Zgodnie z rozporządzeniem III klasa to wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku: naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka. Zgodnie z informacjami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych JCWPd nr 60 został określony jako dobry. Jednocześnie, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego została określona jako zagrożona ilościowo i chemicznie.

W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę z sieci i urządzeń wodociągowych. Zagospodarowanie i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych jest ustalone zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: a) lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej, b) stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych. Jednocześnie, odprowadzanie ścieków komunalnych ma odbywać się do sieci i urządzeń kanalizacji sanitarnej. Mając na uwadze powyższe zakłada się, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia nie przyczynią się do pogorszenia jakości wód na omawianym terenie i nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

Projekt miejscowego planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, którego aktualizację przyjęto Uchwałą Nr XXI/503/26 z dnia 26 stycznia 2026 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął Aktualizację Programy Ochrony Powietrza dla strefy 23 wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2026 r. poz. 867), co wynika z obszarowych przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu, potrzeby aktualizacji zakresu działań naprawczych dotyczących pyłu PM₁₀ i PM_{2,5} oraz harmonogram ich realizacji - na lata 2026-2028. W Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjętego uchwałą Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r., działania naprawcze i przewidziane do realizacji są związane z:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno- bytowej i technologicznej) – przedsięwzięcia energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:
 - nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
 - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
 - rozbudowa sieci gazowych,
 - zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,

- ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
 - zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca
 - na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
 - regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej) – jednostki samorządu terytorialnego, zarządcy dróg:
- kontynuacja modernizacji lub wymiany taboru komunikacji miejskiej/gminnej, ze szczególnym uwzględnieniem korelacji ekonomiczno-ekologicznej, tzn. współmierność zaangażowanych środków finansowych do spodziewanych efektów ekologicznych,
 - dążenie do wprowadzenia nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich/gminnych,
 - szkolenia dla prowadzących pojazdy dot. takiego użytkowania pojazdów i sposobu jazdy, aby ograniczać emisję zanieczyszczeń,
 - podejmowanie działań mających na celu stosowanie zachęt do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku (np. uprzywilejowane miejsca parkingowe),
 - kanalizowanie ruchu tranzytowego z ominięciem centralnych części miast i stref zamieszkania,
 - tworzenie stref ograniczonego ruchu i stref uspokojonego ruchu,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - rozwój systemu tras rowerowych i infrastruktury rowerowej,
 - rozwój i modernizacja systemu płatnego parkowania w centrach miast,
 - priorytet dla ruchu pieszego, ruchu rowerowego i transportu zbiorowego w centrach miast,
 - tworzenie buspasów oraz wydzielanie przejazdów dla autobusów,
 - budowa systemu parkingów P&R oraz parkingów buforowych wraz z systemem informacji o zajętości miejsc postojowych,
 - wspieranie rozwiązań proekologicznych w zakresie transportu (np. wspieranie stacji ładowania pojazdów elektrycznych).
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw – przedsiębiorstwa energetyczne:
- zakaz stosowania węgla brunatnego,
 - ograniczenie emisji pyłu i benzo(a)pirenu w pyle poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości zanieczyszczeń,
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony powietrza gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne – zakłady przemysłowe:
- stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony atmosfery gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - optymalizacja procesów produkcji w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza,
 - zmiana technologii produkcji prowadząca do zmniejszenia emisji pyłów, stopniowe wprowadzanie BAT,
 - stopniowe dostosowywanie instalacji do wymogów emisyjnych zawartych w Dyrektywie 2010/75/UE (IED) i zatwierdzonych konkluzji dla poszczególnych gałęzi przemysłu,

- podejmowanie działań ograniczających do minimum ryzyko wystąpienia awarii urządzeń ochrony atmosfery (ze szczególnym uwzględnieniem dużych obiektów przemysłowych), a także ich skutków poprzez utrzymywanie urządzeń w dobrym stanie technicznym.
5. W zakresie planowania działań i planowania przestrzennego – jednostki samorządu terytorialnego:
- opracowanie Gminnego Programu Niskoemisyjny (GPN) zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz.U. z 2022 r. poz. 438).
 - uwzględnianie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów poprzez działania polegające na:
 - ustalaniu minimalnego współczynnika zieleni na poziomie przynajmniej 20% w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usługowej,
 - wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery),
 - tworzenie tzw. zielonej infrastruktury,
 - tworzenie „zielonych” miejsc wypoczynku dla dzieci i osób starszych,
 - zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
 - ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem instalowania ogrzewania niskoemisyjnego w nowo planowanej zabudowie,
 - zalecanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
 - modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centra miast,
 - reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczających ruch samochodowy w ścisłych centrach miast,
 - zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy w miastach,
 - w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:
 - wskazanie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni w pasach drogowych (z roślin o dużych zdolnościach fitoremediacyjnych) oraz późniejszego dbania o ich dobry stan jakościowy,
 - wskazanie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
 - planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miast”.
6. Uwzględnianie przez podmioty podlegające ustawie o zamówieniach publicznych:
- kryteriów efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa, itp.),
 - kryteriów efektywności energetycznej w ramach zakupów usług (np. stosowania zabezpieczeń przed pyleniem w czasie robót budowlanych, segregacji odpadów itp.).
7. Działania kontrolne prowadzone przez uprawnione jednostki:
- wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
 - wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych; obiektów sektora handlu i usług oraz małych przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
 - wzmocnienie kontroli zakładów przemysłowych na terenie miasta emitujących zanieczyszczenia do powietrza;
 - wzmocnienie kontroli przestrzegania zakazu spalania odpadów zielonych;
 - kontrole czystości kół w pojazdach wyjeżdżających z placów budów;
 - kontrole czystości ulic przy wyjazdach z placów budów;

- kontrole zabezpieczeń przeciwko pyleniu i roznoszeniu odpadów (np. styropianu) z terenu inwestycji budowlanych oraz w trakcie przewożenia materiałów sypkich.

Na podstawie ww. aktualizacji Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej z 2026 roku, planowane działania naprawcze w strefie wielkopolskiej ulegają częściowej zmianie, a także występują zmiany w zakresie realizowanych działań (WpZUZ, WpEEK, WpKUA) oraz dodane są nowe działania (Prowadzenie doradztwa energetycznego i ekologicznego, Objęcie osób ubogich energetycznie wsparciem finansowym i organizacyjnym).

Zmiany dotyczą działań:

- Ograniczenie emisji z ogrzewania indywidualnego w komunalnym zasobie mieszkaniowym i budynkach użyteczności publicznej,
- Zachęty finansowe na modernizację budynków mieszkalnych oraz na wymianę kotłów, pieców i palenisk w gminach strefy wielkopolskiej,
- Inwentaryzacja źródeł ogrzewania indywidualnego na terenie gmin,
- Kontrola realizacji uchwały ograniczającej stosowanie paliw stałych,
- Termomodernizacja budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej,
- Obniżenie emisji komunikacyjnej poprzez regularne utrzymywanie czystości ulic oraz zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści w gminach miejskich i miastach w gminach miejsko-wiejskich,
- Ochrona i zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni gmin miejskich strefy wielkopolskiej,
- Edukacja ekologiczna.

Zmianie podlega również harmonogram realizacji działań naprawczych.

Odnosząc się do ww. działań naprawczych, w projekcie planu ustala się nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła zaopatrzenia z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11, dopuszczenie rozmieszczenia i wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: a) turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, b) instalacji odnawialnych źródeł energii otrzymywanej z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów, wodoru odnawialnego;

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym:

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi na terenach przeznaczonych pod zabudowę będzie miało charakter stały, długoterminowy i związane będzie z posadowieniem budynków o charakterze stałym oraz tymczasowym, a także terenowych obiektów służącym sportu i rekreacji. W przedmiotowym planie dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy, o parametrach określonych przez wskaźniki urbanistyczne, co prowadzić będzie do zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go w miejscu lokalizacji budynków. Dodatkowo, istnieje możliwość wystąpienia zmian w ukształtowaniu terenu, obejmujących między innymi wykonanie wykopów, nasypów i wyrównania powierzchni terenów.

W przypadku budowy drogi dojazdowej lub wewnętrznej do poszczególnych obiektów również będzie wymagane zajęcie powierzchniowego terenu i uszczelnienie go zgodnie z technologią budowy obiektów komunikacyjnych. Jednocześnie, zmiany w ukształtowaniu terenu oraz strukturze gruntu wystąpią w przypadku budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej. Na skutek prowadzenia prac budowlanych mogą nastąpić

zmiany we właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża, jak również przekształcenie powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i krótkoterminowym, związane z wykonaniem wykopów.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy (wskaźnik intensywności zabudowy) oraz nakazujące zachowanie odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnej. W związku z powyższym część obszaru objętego planem pozostanie niezabudowana, a co za tym idzie powierzchnia ziemi na tych terenach nie ulegnie znaczącemu przekształceniu.

Potencjalnym zagrożeniem dla gleb jest również możliwość niewłaściwego gromadzenia odpadów stałych w obrębie działki, do czasu ich odbioru i wywiezienia na składowisko. W zapisach planu ustalono nakaz postępowania z odpadami w sposób zgodny z przepisami odrębnymi. Na etapie funkcjonowania inwestycji odpady należy gromadzić w sposób selektywny w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej. Dalsze ich zagospodarowanie nastąpi zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Suchy Las, zatwierdzonym Uchwałą Nr XXIII/259/20 Rady Gminy Suchy Las z dnia 27 sierpnia 2020 r. (ze zm. Uchwały XVIII/210/25 Rady Gminy Suchy Las z dnia 27 listopada 2025 r. zmieniającej uchwałę w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Suchy Las oraz przepisami odrębnymi, tj. ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2023 poz. 1587 ze zm.), które zapewniają ochronę powierzchni ziemi przed skażeniem.

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Teren objęty opracowaniem jest zlokalizowanych w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. W celu przeciwdziałania negatywnego oddziaływania na tą obszarową formę ochrony przyrody, w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nakazano uwzględnić położenie części terenu, określonej na rysunku planu, w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Jednocześnie, respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu. W projekcie planu zostały wskazane tereny przeznaczone pod zabudowę, jak również tereny wyłączone z zabudowy. Wobec tego, wyznaczono obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków. Określone zostały również maksymalne wartości poszczególnych parametrów zabudowy oraz obiektów i urządzeń towarzyszących. Jednocześnie, w zakresie ochrony krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco bądź potencjalnie oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych.

Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Z uwagi na potrzebę rozwoju terenów inwestycyjnych, część obszaru opracowania przeznaczono pod teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej. Jednocześnie, na terenie usług turystyki lub usług sportu i rekreacji dopuszczono lokalizację budynków związanych z usługami turystyki oraz

usługami sportu i rekreacji, ciągów pieszych oraz pieszo-rowerowych i rowerowych, ścieżek edukacyjnych, placów zabaw, boisk oraz terenowych obiektów sportowych i rekreacyjnych, tymczasowych obiektów budowlanych nietrwale związanych z gruntem, związanych z usługami turystyki, sportu i rekreacji oraz gastronomią, w tym food trucków. Dopuszczono również użytkowanie terenu jako terenu upraw rolnych i łąk.

Prognozuje się, że na obszarze tym nastąpi trwałe przekształcenie krajobrazu związanego z nową zabudową. Wprowadzenie zabudowy kubaturowej oraz ewentualna niwelacja powierzchni terenu wpłyną na zmiany wizualne części przedmiotowego terenu. Należy jednak zaznaczyć, że odbiór wizualny przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych.

Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu zapewnia ochronę i właściwe kształtowanie krajobrazu, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów wspomnianej wyżej Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Pozytywnie na walory krajobrazowe wpłyną zapisy planu w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w tym nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, określenie maksymalnych wysokości budynków, a także geometrii dachów. Ponadto ustalono zachowanie minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego.

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstość, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstość występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO₂, NO₂, CO, CO₂, pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11 (pkt 11) dopuszczenie rozmieszczenia i wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: a) turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, b) instalacji odnawialnych źródeł energii otrzymywanej z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów, wodoru odnawialnego.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Zakazy i ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw są uwzględnione w Uchwale Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zmieniona Uchwałą NR XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r. zmieniającą uchwałę Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Zakazy i ograniczenia dotyczą instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529 ze zm.), takich jak kocioł, kominek lub piec, jeżeli: dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub wydzielają ciepło poprzez: bezpośrednie przenoszenie ciepła,

bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy, bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza oraz podmiotów eksploatujących instalacje. Zakazuje się stosowania następujących paliw: węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z jego wykorzystaniem; mułów i flotokoncentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem, paliw, w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi więcej niż 15%; węgla kamiennego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla, nie spełniających parametrów jakościowych; biomasy stałej, której wilgotność w stanie roboczym przekracza 20%.

Przykładem tego urządzeń zaopatrującym w ciepło z odnawialnych źródeł energii są panele fotowoltaiczne wykorzystujące energię słoneczną. Montaż ogniw fotowoltaicznych i kolektorów solarnych na budynkach może potencjalnie stanowić zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i nietoperzy. Z tego względu, konieczne jest uwzględnienie obecności miejsc lęgowych m.in. jerzyków zwyczajnych, wróbli oraz stanowisk nietoperzy. Rozwiązanie to może również wpłynąć negatywnie na zwierzęta ze względu na efekt ośnienia. Jednakże, istnieje możliwość zniwelowania negatywnego oddziaływania zjawiska, poprzez stosowanie paneli z powłoką antyrefleksyjną pokrywającą panele fotowoltaiczne, która zwiększy absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiegnie niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli – tym samym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać zwierząt naziemnych w otoczeniu i ptaków mogących przelatywać nad instalacją. Ponadto, konieczne jest unikanie prac montażowych poza okresem lęgowym, hibernacji i rozrodczym.

Wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie również wywierać emisja spalin z pojazdów poruszających po istniejących drogach publicznych oraz planowanych drogach, w ramach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przewiduje się, że w związku z powstaniem nowego zainwestowania ruchu samochodowego na istniejących drogach ulegnie niewielkiemu zwiększeniu. Może to skutkować pogorszeniem stanu zanieczyszczenia powietrza związkami pochodzącymi ze spalania paliw napędowych. Podstawowymi zanieczyszczeniami charakterystycznymi dla komunikacji samochodowej są: tlenki azotu (NO_x), powstające podczas spalania paliw w silnikach, związki ołowiu powstające podczas spalania benzyn etylizowanych, tlenki siarki (SO_x), z przewagą dwutlenku siarki (SO_2), powstające podczas spalania oleju napędowego oraz węglowodory związane z pracą silników wykorzystujących jako paliwo gaz LPG. Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ takie czynniki, jak: rodzaj spalanego paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy. Wpływ na skalę emisji będą miały również aktualne warunki atmosferyczne. W związku z tak dużą ilością zmiennych dokładne oszacowanie ilości wprowadzanych do powietrza substancji nie jest możliwe.

Oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby w przypadku ruchu komunikacyjnego, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Inwestycje dopuszczone do realizacji na obszarze opracowania planu spowodują nieznaczne zmiany w lokalnym klimacie, w szczególności w zakresie temperatury i wilgotności powietrza. Wynika to z częściowej redukcji powierzchni biologicznie czynnej oraz zwiększenia udziału powierzchni utwardzonych. Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone do terenów podlegających przekształceniu i nie wpłynie znacząco na klimat w szerszej skali.

W celu ograniczenia oddziaływania tych zmian, w planie określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki, co ma na celu utrzymanie równowagi mikroklimatycznej. Nasadzenia roślinności towarzyszącej zabudowie oraz zieleni urządzonej będą miały duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.

Ponadto, w granicach planu wyznaczono teren wód powierzchniowych śródlądowych lub teren zieleni naturalnej. Obecność tych obszarów przyczyni się do poprawy lokalnego mikroklimatu poprzez zwiększenie retencji wody, poprawę wilgotności i jakości powietrza. Tereny te będą sprzyjały naturalnej cyrkulacji powietrza oraz stabilizacji temperatur.

Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, wykonanym przez Ministerstwo Środowiska sektor budownictwa jest szczególnie wrażliwy na kilka elementów klimatu, zwłaszcza na wiatry i opady. Czynniki te powinny być uwzględnione na etapie projektowania konstrukcji oraz lokalizacji budynków. Szczególną uwagę należy zwrócić na sprawność systemów kanalizacyjnych w kontekście intensywnych opadów oraz ryzyko osuwisk skarp. Prognozy wskazują na wzrost częstotliwości ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak trąby powietrzne czy huragany, choć trudno jednoznacznie określić obszary najbardziej narażone. Zmiany klimatyczne mogą także wpływać na procesy budowlane oraz trwałość materiałów, co wymaga dostosowania technologii i metod realizacji inwestycji.

6.5. Oddziaływanie na wody

W granicach obszaru opracowania jest zlokalizowany zbiornik wodny, który stanowi istotny element lokalnego systemu hydrologicznego, pełniąc funkcje retencyjne, krajobrazowe i przyrodnicze. Realizacja zabudowy oraz infrastruktury komunikacyjnej wiązać się będzie ze zwiększeniem powierzchni uszczelnionych, co może prowadzić do ograniczenia naturalnej infiltracji wód opadowych do gruntu oraz zwiększenia spływu powierzchniowego. W konsekwencji może to skutkować okresowym wzrostem dopływu wód opadowych do zbiornika, a także zwiększonym transportem zanieczyszczeń.

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Samica Kierska (RW6000151871299). Ocena stanu na podstawie Raportu z klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych na podstawie danych z lat 2019-2024 opublikowanego przez GIOŚ w dniu 30 września 2025 roku wykazała: słaby potencjał ekologiczny, stan chemiczny poniżej dobrego, zły stan wód.

JCWP „Samica Kierska” ulega presji troficznej, presji zasilającej, presji hydromorfologicznej oraz presji chemicznej. Presja troficzna jest związana z odpływem miejskim, w szczególności wodami opadowymi. Eutrofizacja, której źródło jest zgodne ze źródłem troficznym, stanowi główny czynnik presji związanej z zasilaniem. Presja hydromorficzna jest powiązana z prostowaniem koryta, budowlami piętrzącymi, obiektami gospodarki wodnej, budowlami regulacyjnymi oraz obiektami mostowymi. Jednocześnie, źródłem presji chemicznej są rozwój obszarów zurbanizowanych, transport, turystyka, odpływem miejski, leśnictwo i rolnictwo, a także punktowo: przemysł, substancje komunalne i odciek ze składowisk. Ponadto, ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego jest zagrożone.

W projekcie planu ustalono zaopatrzenie w wodę z sieci i urządzeń wodociągowych. W zakresie gospodarki ściekowej ustalono odprowadzanie ścieków komunalnych do sieci i urządzeń kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zgodnie z danymi z Banku Danych Lokalnych, w 2024 roku długość czynnej sieci kanalizacyjnej wynosiła 129,9 km, z której korzystało 17 852 osób, co stanowi około 85% procent ogólnej liczby mieszkańców gminy Suchy Las. W najbliższej okolicy od obszaru opracowania jest zlokalizowana sieć kanalizacyjna (wzdłuż ulic Lipowej, Słonecznikowej oraz Oliwkowej).

Zagospodarowanie i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej, stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych. Są to rozwiązania techniczne, hydrotechniczne lub przyrodnicze służące czasowemu zatrzymaniu, retencji, infiltracji lub spowolnieniu odpływu wód opadowych i roztopowych z powierzchni terenu, w celu zmniejszenia intensywności odpływu do kanalizacji deszczowej, cieków lub terenów niżej położonych.

Do wyżej wymienionych rozwiązań należą m.in. zbiorniki retencyjne na wody opadowe (naziemne lub podziemne), ogrody deszczowe, nawierzchnie przepuszczalne, studnie chłonne, rowy infiltracyjne i muldy chłonne. Mając na uwadze powyższe ustalenia, na przedmiotowym terenie nie będzie możliwości prowadzenia nieodpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej.

Czynnikiem wpływającym negatywnie na stan ilościowy wód podziemnych będzie uszczelnienie gruntu poprzez zabudowę oraz towarzyszące jej powierzchnie utwardzone, co spowoduje pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych i ograniczenie spływu wód opadowych i roztopowych. Stabilizująco na poziom wód gruntowych wpłynie określenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej. W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odizolować zaplecze budowlane od gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska.

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski, w obrębie arkusza Oborniki (04333) są poznane i gospodarczo wykorzystywane wody w utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych, występujące do głębokości 150 - 200 m. Wody głównych poziomów wodonośnych na obszarze arkusza Oborniki to wody poziomu gruntowego, wody wgłębnych poziomów czwartorzędowych: międzyglinowego środkowego i podglinowego oraz wody poziomu mioceńskiego. Głębokość występowania głównego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 15-50 metrów. W otworach studziennych zlokalizowanych na terenie ujścia w miejscowości Złotkowo (Jednostka Wojskowa), głębokość zwierciadła wody wynosi 43,6 m. Z tego względu, nie przewiduje się wpływu realizacji kondygnacji podziemnej na środowisko gruntowo-wodne. Ich budowa nie doprowadzi do pogorszenia jakości lub zmniejszenia ilości wód podziemnych. Realizacja kondygnacji podziemnych będzie sporadyczna i swoją głębokością nie dosięgnie pierwszego poziomu wód podziemnych. Dodatkowo, funkcjonowanie systemu melioracyjnego w obrębie działki nie jest zakłócone. Zarówno jego skuteczność, jak i wydajność pozostają na dotychczasowym poziomie, co zapewnia prawidłowy odpływ wód oraz utrzymanie odpowiednich warunków wodno-gruntowych. W przepisach planu, wprowadzono możliwość urządzeń wodnych, sieci drenarskich i melioracyjnych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej. Zapis w uchwale: „nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego” ma na celu zabezpieczenie terenu inwestycji oraz terenów sąsiednich przed zalaniem na skutek przypadkowego przerwania drożności drenaży melioracyjnych. Jako rozwiązania zamiennie w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego uważa się inne nowe urządzenia drenażowe jakie należałoby wykonać celem uniknięcia ewentualnych szkód. Jednakże, sama wydajność i skuteczność systemu melioracyjnego pozostaje niezmienną.

Obszar objęty projektem planu nie jest zlokalizowany w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

W związku z powyższym zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCW, w obrębie których zlokalizowany jest przedmiotowy obszar. Ustalenia planu poprzez odpowiednie zapisy z zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony powierzchni ziemi skutecznie minimalizują ryzyko pogorszenia stanu jakości wód.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin oraz obszary mające status obszarów górniczych, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania na te zasoby naturalne. Zgodnie z danymi PIG wynika, że w granicach opracowania nie znajduje się również otwór hydrogeologiczny. Oddziaływanie lub jego brak na inne zasoby naturalne zostało określone w pozostałych punktach rozdziału 6.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Teren objęty opracowaniem położony jest w sąsiedztwie Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001), w którym występują cenne siedliska przyrodnicze, m.in. starorzecz i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne, ziołorośla górskie, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, kwaśne

dąbrowy, łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe. Bogactwo flory jest również związane z obecnością Obszaru Ochrony Krajobrazu „Biedrusko”, gdzie naliczono wiele zbiorowisk roślinnych rangi podstawowej. Występują tu m.in. suche wrzosowiska, murawy kserotermiczne i napiaskowe, łąki trzęślicowe i kośne. Jednakże, na obszarze objętym opracowaniem działalność człowieka sprawiła, że występująca na nim roślinność ma charakter urządzony. Niemniej, występują naturalne szaty roślinne o charakterze rolniczym, łąk oraz licznych zadrzewień towarzyszących wodzie stojącej. Obecność obszarowych form ochrony przyrody, a także cennych przyrodniczo fitkompleksów wpływa na obecność gatunków, będących przedmiotem ochrony, tj. czerwonończyk nieparek, kumak nizinny, przeplatka aurinia. Jednocześnie, bliskość terenów leśnych od obszaru opracowania sprawia, że sporadycznie pojawiają się na nim ssaki leśne, m.in. sarny, dziki, lisy czy borsuki. Tereny łąkowe sprzyjają również obecności ptaków, tj. myszolew, kuropatwy, bażanty. W granicach opracowania zlokalizowany jest zbiornik wodny. Tego typu środowisko charakteryzuje się podwyższoną wrażliwością na zmiany warunków hydrologicznych, przekształcenia terenu oraz wzrost presji antropogenicznej, w szczególności w okresach rozrodu i migracji płazów. W ramach realizacji ustaleń planu nie przewiduje się jednak wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na przedmiotowe komponenty środowiska. Plan nie zakłada ingerencji bezpośrednio w zbiornik wodny ani w jego naturalną strefę przybrzeżną, a funkcja terenu pozostaje bez zmian w zakresie stosunków wodnych i ciągłości ekologicznej. Dodatkowo, przewidywane zagospodarowanie nie wiąże się z istotnym wzrostem emisji zanieczyszczeń do wód powierzchniowych ani z odprowadzaniem nieoczyszczonych wód opadowych lub ścieków do cieku. Jednakże, w celu ograniczenia potencjalnego pośredniego oddziaływania na gatunki roślin i zwierząt żyjących w środowisku wodnym, powinno prowadzić się roboty ziemne poza okresami największej aktywności i rozrodu płazów oraz stosować nasadzenia uzupełniające rodzimymi gatunkami w przypadku niezbędnych ingerencji. Realizacja ustaleń projektu planu może spowodować zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Istnieje prawdopodobieństwo, że powstanie nowej zabudowy, obiektów sportowych lub rekreacyjnych oraz dróg doprowadzi do zmiany charakteru roślinności na tych terenach. W wyniku realizacji inwestycji szata zostanie zastąpiona roślinnością towarzyszącą budynkom, reprezentowaną w dużej mierze przez gatunki obce rodzimej florze, tj. gatunki ozdobne. Do gatunków o statusie inwazyjnym należą m.in. jesion pensylwański, dąb czerwony, bożodrzew gruczołowaty, wiązowiec zachodni oraz orzech włoski. Jednocześnie, poprzez sąsiedztwo drogi publicznej i planowane zagospodarowanie terenu, pojawi się roślinność ruderalna. Wnikanie gatunków obcych może mieć również miejsce na etapie budowy budynków, w związku z zawlečeniami gatunków antropofitów podczas nawożenia ziemi, przenoszeniem diaspor na kołach sprzętu i odzieży ludzi itp., a także na etapie eksploatacji inwestycji. Do obsadzania terenów wolnych od utwardzenia wskazane jest wprowadzanie zieleni charakteryzującej się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. Do ozdobnych gatunków roślin rodzimych należą m.in. lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, klon polny, jarzab pospolity, dereń świdwa, leszczyna pospolita, róża dzika, cis pospolity, krwawnik pospolity, bodziszek łąkowy. Jednakże, warto dodać, że o nieinwazyjności decyduje również sposób użytkowania i skala nasadzeń. Należy dostosować dobór gatunkowy roślin do warunków siedliskowych panujących na danym terenie. Dodatkowo w projekcie planu określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki, co w dłuższej perspektywie może przyczynić się do wzbogacenia lokalnych walorów przyrodniczych.

Obszar oznaczony w ewidencji gruntów i budynków jako lasy przewiduje się przeznaczyć do odlesienia. Jednakże, grunty lasów (LsV) wymagają uzyskania zgody na cele nieleśne. Odlesienie wynika z potrzeby racjonalnego i uporządkowanego kształtowania struktury przestrzennej oraz dostosowania sposobu zagospodarowania terenu do jego rzeczywistych uwarunkowań funkcjonalnych i środowiskowych. Analizowany fragment stanowi niewielki zadrzewiony obszar usytuowany w niewielkim obniżeniu terenu o podmokłym charakterze, co ogranicza jego przydatność do prowadzenia gospodarki leśnej oraz wpływa na specyfikę jego zagospodarowania. Występujące tam zadrzewienia mają charakter typowy dla siedlisk wilgotnych. Planowane odlesienie wynika z zamiaru uporządkowania ewidencji gruntów i pozostawienie nieruchomości w formie terenów biologicznie czynnych, co pozwoli na utrzymanie istniejących walorów

przyrodniczych oraz właściwych proporcji pomiędzy terenami zabudowanymi a terenami zieleni (przeznaczenie terenu teren wód powierzchniowych śródlądowych lub teren zieleni naturalnej).

Zgodnie z opracowaniem „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” teren objęty projektem planu jest zlokalizowany poza ww. terenami.

Wzrost antropopresji prawdopodobnie doprowadzi do zaniku siedlisk dzikich zwierząt oraz likwidacji miejsc bytowania gatunków zwierząt związanych z siedliskiem rolniczym. Przewiduje się, że docelowo przedmiotowe działki zostaną ogrodzone, co utrudni migrację zwierzyny. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu realizacji inwestycji planowanych na obszarze objętym opracowaniem, zaleca się prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych – poza okresami lęgowymi ptaków oraz wzmożonych wędrówek zwierząt.

Montaż instalacji fotowoltaicznych i kolektorów słonecznych na budynkach może stwarzać potencjalne zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków oraz nietoperzy, zwłaszcza w przypadku występowania miejsc lęgowych. Dodatkowym czynnikiem oddziaływania może być efekt ośnienia powstający na powierzchni paneli. Negatywne oddziaływanie można jednak znacząco ograniczyć poprzez stosowanie modułów z powłoką antyrefleksyjną, która zwiększa pochłanianie promieniowania słonecznego i redukuje odbicia światła, ograniczając ryzyko oślepiania ptaków w locie oraz zwierząt przebywających w otoczeniu obiektu. Istotne jest również prowadzenie prac montażowych poza okresem lęgowym ptaków oraz poza okresem hibernacji i rozrodu nietoperzy.

Ponadto należy zaznaczyć, iż z uwagi na charakter przedmiotowego terenu oraz jego położenie w sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych, stanowiących barierę dla migracji zwierząt, istnieje małe prawdopodobieństwo bytowania gatunków objętych ochroną na obszarze opracowania planu.

W celu zapobiegania i ograniczenia negatywnych oddziaływań należy planować wykopy i wstępne prace budowlane poza okresami rozrodczymi zwierząt oraz zwrócić uwagę na ewentualne ich występowanie na terenie inwestycyjnym przed rozpoczęciem powyższych prac. Jeżeli jakiegokolwiek zwierzę zostanie znalezione na placu budowy należy niezwłocznie, w bezpieczny sposób, przenieść je w miejsce, będące jego naturalnym miejscem występowania. Ponadto Inwestor zobowiązany jest do przestrzegania art. 75 ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. uwzględnienie ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych.

Obszar objęty opracowaniem nie jest położony na mapach korytarzy ekologicznych.

Realizacja ustaleń opracowania docelowo wpłynie pozytywnie na bioróżnorodność, gdyż wprowadzone zostaną nowe gatunki roślin w ramach zieleni towarzyszącej inwestycji.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Na terenie objętym postępowaniem występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10, ujęte w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków. W związku z powyższym w projekcie planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej, ustalono strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10, ujętych w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych i uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie prac ziemnych i realizację inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnym. Na terenie wyznaczonych strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10 dopuszcza się działalność inwestycyjną z zachowaniem przepisów szczególnych. Jednocześnie, w przypadku odkrycia podczas robót ziemnych przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem zastosowanie mają przepisy odrębne.

Z uwagi na ustalone w przedmiotowym projekcie planu zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na teren ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego.

Oddziaływanie zapisów planu na dobra materialne występujące na analizowanych obszarach, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością rozbiórki, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury

technicznej oraz przyłączy do infrastruktury technicznej zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, co pozytywnie wpłynie na rozwój wsi Złotkowo.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Oddziaływanie negatywne na ludzi wystąpi na etapie realizacji nowych inwestycji polegających na budowie nowych budynków. Na tym etapie nieuniknione jest okresowe wzmoczenie hałasu oraz zanieczyszczenie powietrza, w tym przede wszystkim zwiększone pylenie. Będzie to oddziaływanie szczególnie dokuczliwe dla mieszkańców terenów położonych w bliskim sąsiedztwie omawianego obszaru. Oddziaływanie to będzie jednak miało charakter okresowy i ustanie wraz z zakończeniem wspomnianych prac. Oddziaływanie na ludzi (określone jako: pośrednie, krótkoterminowe, chwilowe) związane będzie z hałasem, wibracją, drganiami oraz spalinami powstałymi na etapie transportu i budowy. Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się istniejącymi drogami oraz tymi planowanymi. Jednakże, zakłada się, że emisja hałasu nie będzie przyczyną znaczących uciążliwości dla osób przebywających w granicach objętych opracowaniem planu, jak i dla terenów sąsiednich. Niemniej, potencjalnie na klimat akustyczny może wpływać bliskie sąsiedztwo drogi ekspresowej S11, zlokalizowanej w odległości około 870 m od granic terenu objętego projektem oraz hałas związany z funkcjonowaniem poligonu wojskowego. Niemniej, w przypadku drogi ekspresowej, poziom hałasu komunikacyjnego wykazuje wyraźną zmienność dobową, przez co nie będzie powodować dużej uciążliwości na mieszkańców przy zastosowaniu odpowiednich środków minimalizujących. Ponadto, hałas pochodzący z terenów zamkniętych ma charakter impulsowy i nieregularny, co oznacza, że występuje incydentalnie, jest krótkotrwały i zmienny w czasie.

W celu ochrony klimatu akustycznego, w projekcie planu wprowadzono nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, jak również ustalono minimalny udział terenu biologicznie czynnego w odniesieniu do powierzchni działki. Zakłada się, że projektowane nasadzenia będą stanowiły element ograniczający oddziaływanie hałasu przede wszystkim poprzez jego rozpraszanie oraz częściowe pochłanianie. Szczególnie w tym aspekcie zalecana jest zieleń wysoka i średnia, która oprócz funkcji ochronnej i ekologicznej będzie również pełnić funkcję krajobrazową. Jednakże, należy podkreślić, że skuteczność zieleni jako bariery akustycznej jest uzależniona od szeregu czynników, w tym: szerokości pasa zieleni (efekty akustyczne obserwuje się dopiero przy pasach o szerokości co najmniej kilkunastu metrów), wysokości i struktury roślinności (najkorzystniejsze są układy wielopiętrowe: drzewa, krzewy i rośliny okrywowe), gęstości nasadzeń i stopnia zwarcia koron oraz doboru gatunków, zwłaszcza z przewagą roślin zimozielonych i gatunków o gęstym ulistnieniu. Jednocześnie, należy uwzględnić taki dobór rośliny, który będzie nieinwazyjny oraz dostosowany do lokalnych warunków siedliskowych. Do gatunków rodzimych, mogących służyć jako zieleń izolacyjna można zaliczyć m.in. dereń świdwę, klona polnego, głóg jednoszyjkowy, topolę czarną, brzozę brodawkowatą, lipę drobnolistną, grab pospolity.

Z tego powodu należy stwierdzić, że sama zieleń rodzima, zwłaszcza o charakterze rozproszonym lub o niewielkiej szerokości, nie może być traktowana jako wyłączny środek ochrony akustycznej w rozumieniu norm hałasu środowiskowego. Jednakże, może stanowić uzupełnienie rozwiązań technologicznych, np. wały ziemne obsadzone roślinnością, ekrany akustyczne zintegrowane z zielenią.

Jednocześnie, na terenach MNW nakazano zapewnić dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a na terenie UT-US uzyskanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku odpowiednio jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych lub terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Ponadto, dopuszczono stosowania środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych zmniejszających uciążliwość akustyczną w celu zachowania poziomów hałasu, a także zastosowania środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych w tym ekranów akustycznych, w celu

zmniejszenia uciążliwości akustycznych, określonych w przepisach odrębnych, zmniejszających uciążliwości od terenu zamkniętego. Przykładami środków technicznych są między innymi: ekrany akustyczne, tłumiki akustyczne bądź nawierzchnie o obniżonej emisji hałasu. W zakresie środków technologicznych, sugerowane jest np. stosowanie certyfikowanych urządzeń o niskiej emisji hałasu, regularna konserwacja i serwis urządzeń, automatyzacja procesów ograniczająca impulsywny hałas. Natomiast do środków organizacyjnych należą między innymi: ograniczenie godzin pracy instalacji, harmonogramowanie najbardziej hałaśliwych prac w ciągu dnia, kontrola i monitoring hałasu.

Biorąc pod uwagę funkcje terenów jak i ich sąsiedztwo oraz wskaźniki zagospodarowania i parametry zabudowy, nie przewiduje się możliwości wystąpienia przekroczenia akustycznych standardów na obszarze opracowania planu jak i na terenach sąsiednich. Oddziaływanie o charakterze negatywnym, krótkoterminowym i chwilowym wystąpi na etapie budowy i związane będzie z prowadzonymi robotami budowlanymi, pracą maszyn budowlanych i transportem materiałów budowlanych. Niemniej, plan miejscowy przewiduje szereg rozwiązań i ustaleń mających na celu zapewnienie dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu oraz ograniczenie potencjalnych uciążliwości.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

W granicach opracowania planu nie występują obszary Natura 2000. Jednakże, Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001) stanowi bliskie sąsiedztwo z obszarem objętym opracowaniem. Mimo to, nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru. W celu minimalizacji negatywnych skutków związanych z realizacją zapisów planu, nakazano sytuowanie budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy. W wyniku tego zapisu, odległość między nowym zainwestowaniem a sąsiadującym z terenem opracowania obszarem Natura 2000 będzie zabezpieczać tą obszarową formę ochrony przyrody przed negatywnym oddziaływaniem.

Ponadto, ustalono nakaz uwzględnienia położenia części terenu, określonej na rysunku planu, w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”, co również będzie oddziaływać korzystnie na obszar Natura 2000, z uwagi na częściowe pokrywanie się tych terenów.

6.11. Pola elektromagnetyczne

Na terenie opracowania planu nie ma obecnie obiektów które byłyby źródłem pól elektromagnetycznych powodujących przekroczenie dopuszczalnych wartości w środowisku.

Do potencjalnych źródeł emisji pól elektromagnetycznych należą:

- Linie elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia przebiegające przez teren opracowania,
- Urządzenia związane z łącznością radiową, systemami radarowymi i urządzeniami wojskowymi,
- Urządzenia elektryczne i elektronarzędzie wykorzystywane w pobliskich zakładach produkcyjnych.

Jednakże, energia oddziaływań naturalnych, statycznych pól: elektrycznego i magnetycznego na cząsteczki żywej materii jest bardzo mała i wszelkie uporządkowania wywołane tymi zewnętrznymi, naturalnymi polami są niszczone przez ruch cieplny cząstek żywego organizmu¹⁰. Z tego powodu, nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań w wyniku promieniowania elektromagnetycznego na omawianym obszarze.

¹⁰ Koreleski Krzysztof. 2005. Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych na środowisko człowieka. Nr 2/2005, PAN, Oddział w Krakowie, s. 47–59 Komisja Technicznej Infrastruktury Wsi.

6.12. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.11. oraz w poniższej tabeli (Tabela 2.)

Tabela 2. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											Brak oddziaływania
	Bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•			•		
ludzie		•					•			•		
zwierzęta		•		•			•				•	
rośliny	•			•			•			•		
woda		•	•				•			•		
powietrze		•		•			•		•		•	
powierzchnia ziemi	•			•			•	•			•	
krajobraz	•			•			•	•			•	
klimat		•	•				•				•	
zasoby naturalne												•
zabytki		•					•	•		•		
dobra materialne		•					•			•		

Źródło: opracowanie własne.

Na podstawie przeprowadzonej analizy stwierdza się, że realizacja ustaleń miejscowego planu wpłynie pozytywnie na różnorodność biologiczną, ludzi, rośliny, wodę, zabytki i dobra materialne, co wynika z: powstania nowych terenów inwestycyjnych, potencjalnego powstania nowego obiektu sportowego lub rekreacyjnego, wprowadzenia różnorodnych nasadzeń zieleni rodzimiej, uporządkowania gospodarki ściekowej, zabezpieczeniu stanowisk archeologicznych zapisami planu i rozwoju infrastruktury technicznej.

Przewiduje się, że realizacja nowej zabudowy będzie miała negatywny wpływ na zwierzęta, powietrze, powierzchnie ziemi, krajobraz, klimat. Oddziaływania te będą wynikać m.in. z przekształcenia naturalnego podłoża w miejscach inwestycji, emisji zanieczyszczeń do powietrza ze źródeł grzewczych oraz ruchu drogowego, ograniczenia siedlisk dla występujących gatunków zwierząt oraz wzrostu emisji ciepła na skutek zwiększenia powierzchni utwardzonych.

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 oraz zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Ustalenia przedmiotowego planu przewidują działania mające na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań zamierzeń inwestycyjnych na środowisko – przedstawione w rozdziale 6. niniejszej prognozy.

Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, zarówno na obszarze opracowania planu, jak i w jego sąsiedztwie, w związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego doboru rozwiązań technicznych i technologicznych.

Ponadto należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”,
- odpowiednie wyprofilowanie powierzchni dróg, zapewniające powierzchniowy spływ wód opadowych oraz w miarę możliwości stosowanie nawierzchni przepuszczających wodę,
- zdjęcie próchnicznej warstwy gleby (humusu) w miejscach posadowienia nowych budynków i wtórne jej wykorzystanie,
- obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,
- właściwe rozmieszczenie obiektów budowlanych, umożliwiające przewietrzanie zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów,
- prowadzenie prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- stosowanie kompensacji przyrodniczej, w tym przeznaczanie powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych na zieleni,
- zapewnienie odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej w celu ochrony gruntów oraz istniejącego zbiornika wodnego,
- zabezpieczenie na czas budowy istniejących drzew i krzewów oraz siedliska leśnego, w celu ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2025 r. poz. 647). w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac. Jest to niezwykle istotne i musi być respektowane.

Powyższe zapisy powinny skutecznie chronić środowisko przyrodnicze przed potencjalnymi negatywnymi oddziaływaniami. Zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem

inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych jest korzystny, gdyż pozwoli to ograniczyć wzrost znaczącej presji na środowisko przyrodnicze.

W decyzji środowiskowej dla poszczególnych inwestycji można zawrzeć dodatkowe, szczegółowe zapisy chroniące, minimalizujące, łagodzące bądź kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania realizacji konkretnych projektów na środowisko przyrodnicze. Do podstawowych ogólnych działań ograniczających zaliczyć można: (1) ograniczenie zajęcia terenu; (2) stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych (np. nasadzeń roślinności chroniących przed zanieczyszczeniami atmosferycznymi itp.); (3) prawidłowe zabezpieczenie sprzętu i placu budowy; (4) dostosowanie terminu prac do cyklu wegetacyjnego roślin i terminów rozrodu zwierząt.

Ponadto w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na komfort życia i zdrowie ludzi zaleca się szczególne zwrócenie uwagi na:

- dostosowanie lokalizacji inwestycji do powierzchni terenu; postulowanie tam, gdzie to możliwe by potencjalne źródła emisji hałasu w sposób optymalny wykorzystywały naturalną rzeźbę i pokrycie terenu celem obniżenia rozchodzenia się fal dźwiękowych i drgań;
- szerokie stosowanie zieleni nasadzeniowej wszędzie tam, gdzie jest to możliwe i uzasadnione. Tereny zieleni są stosunkowo tanim sposobem na obniżenie poziomu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Zielen stanowi rodzaj filtru, który przy każdym opadzie atmosferycznym ulega samooczyszczeniu. Hamując prędkość wiatru, zielen powoduje opadanie cięższych od powietrza cząstek pyłu na liście i ziemię, zmniejszając ich wchłanianie przez układ oddechowy. Zawartość szkodliwych gazów w powietrzu nad dużymi parkami jest 2–3 razy mniejsza niż nad terenami ściśle zabudowanymi. Dlatego powinny być szeroko propagowane, również ze względów ekonomicznych. Ponadto poprawia ona estetykę krajobrazu, przez co podnosi się komfort życia mieszkańców;
- dobór gatunków roślin powinien uwzględniać, poza techniczno-ekonomicznymi aspektami, ich szczególne właściwości biologiczne. Preferowane powinny być gatunki wytwarzające znaczne ilości substancji antybiotycznych, tzw. fitoncydów. Można zaliczyć do nich m.in. berberys, bez czarny, brzoza, cis, ceremcha, głóg, jałowiec, sosna, świerk i inne. Ponadto skupiny zieleni powodują jonizację powietrza. Powinno się stosować te gatunki, które wpływają korzystnie na zdrowie człowieka. Są to m.in.: brzoza, lipa, sosna, świerk. Należy unikać gatunków jonizujących dodatkowo powietrze, co niekorzystnie wpływa na ogólny stan psychiczny ludzi (dęby, klony, robinie, topole);
- zaleca się szerokie stosowanie żywopłotów wzdłuż tras komunikacyjnych. Żywopłoty charakteryzują się wysokim pochłanianiem substancji szkodliwych z powietrza. Oprócz tego skutecznie osłabiają siłę wiatru powodującego erozję gleby. Ponadto zajmują stosunkowo małe powierzchnie;
- przestrzeganie zasad BHP podczas etapu budowy poszczególnych nowych obiektów.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest zobowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach

indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),
- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów sąsiednich oraz przeznaczenie tego obszaru w Planie Ogólnym Gminy Suchy Las determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na realizację planowanego sposobu zainwestowania na działkach objętych opracowaniem planu. Przygotowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został opracowany z poszanowaniem zasad urbanistyki ze wskazaniem co do architektury budynków, które zostały dopuszczone zapisami projektu planu. Ustalenia planu umożliwiają realizację budynków, które nie będą dominować nad pozostałymi.

Wyznaczone w planie przeznaczenie terenów będzie odpowiadało oczekiwaniom mieszkańców i właścicielowi nieruchomości. Ponadto rozwiązania przyjęte w projekcie zapewniają ukształtowanie zabudowy w sposób harmonijny i funkcjonalny, z poszanowaniem zasad ładu przestrzennego, przy uwzględnieniu wszystkich wymagań dotyczących walorów architektonicznych i krajobrazowych terenu objętego opracowaniem. Plan miejscowy uwzględnia interesy ochrony środowiska w tym gospodarowania wodami oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych. Grunty lasów (LsV) znajdujące się w granicach opracowania wymagają uzyskania zgody na cele nieleśne.

11. Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej. Plan sporządzany jest na podstawie XIV/153/25 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej.

Na niniejszą prognozę składa się 11 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje o zastosowanych metodach oraz materiałach i dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest położony przy ulicach Żytnia i Leśna, na północ od miejscowości Suchy Las. Teren objęty opracowaniem niniejszego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje działki zlokalizowane w obrębie Złotkowo. Obecnie na przedmiotowym obszarze występują obszary zabudowane i tereny niezagospodarowane, porośnięte różnymi formami zieleni. Częściowo obszar opracowania stanowią tereny dróg publicznych. Powierzchnia terenu wynosi około 9,79 ha. Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy – RIVa, RIVb, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi – Ws, łąki trwałe klasy – ŁV, ŁVI, lasy – Ls, nieużytki – N, drogi – dr, grunty rolne zabudowane - Br i tereny mieszkaniowe – B. Grunty lasów (LsV) wymagają uzyskania zgody na cele nieleśne. Od zachodu obszar opracowania graniczy z drogą dojazdową. Od strony południowej teren sąsiaduje z zabudową mieszkaniową, natomiast od wschodu przylega do terenu zamkniętego poligonu w Biedrusku oraz Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001). Niewielki fragment jego wschodniej części znajduje się także w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Od północy teren graniczy z gruntami rolnymi oraz terenami zabudowanymi. Analizowany obszar jest położony na wysokości od 95 m.n.p.m. do 107 m.n.p.m. Charakteryzuje się łagodnym nachyleniem oraz lekko falistym ukształtowaniem terenu. Teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Samica Kierska (RW6000151871299). Teren objęty projektem planu nie znajduje się na obszarze zagrożonym występowaniem powodzi, a także położony jest poza zasięgiem występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych, tj. poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). Na przedmiotowym terenie nie występują ujęcia wód podziemnych. Obszar opracowania położony jest na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60 (GW600060). W granicach opracowania rolnicza przydatność gleb jest zróżnicowana. Dominuje kompleks pszenny wadliwy oraz kompleks żytni dobry. Znaczny udział mają również użytki zielone słabe i bardzo słabe. Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko” nie jest zlokalizowany w granicach obszaru objętego opracowaniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Charakteryzuje się on wysoką lesistością oraz dużym zróżnicowaniem siedlisk. W pobliżu obszaru opracowania jest zlokalizowany również Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Biedrusko” (PLH30001), który częściowo pokrywa się z Obszarem Chronionego Krajobrazu. W bliskim sąsiedztwie z obszarem objętym projektem planu są zlokalizowane pomniki przyrody (najbliższy w odległości 180m). Na terenie objętym opracowaniem są zlokalizowane zewidencjonowane stanowiska archeologiczne nr AZP 50-27/8, AZP 50-27/9, AZP 50-27/10, ujęte w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków. Klimat akustyczny omawianego obszaru jest kształtowany przez bezpośredni dostęp do dróg publicznych oraz bliskie sąsiedztwo z drogą ekspresową S11, znajdującą się w odległości około 870 metrów od granic terenu objętego projektem. Dodatkowym źródłem hałasu o charakterze okresowym jest praca maszyn rolniczych na polach uprawnych. Ponadto, na do istotnych czynników oddziaływania na klimat akustyczny obszaru opracowania należy hałas związany z funkcjonowaniem poligonu wojskowego.

Rozdział trzeci obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Przedmiotowy projekt planu został sporządzony w związku z podjęciem przez Radę Gminy Suchy Las Uchwały Nr XIV/153/25 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Złotkowo – rejon ulic Żytniej i Leśnej. Celem opracowania jest ustalenie nowego przeznaczenia oraz warunków zabudowy, a także zasad zagospodarowania terenu, będą wpisując się w założenia zrównoważonego rozwoju oraz wykorzystywać potencjał obszaru.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego muszą pozostawać w spójności z nadrzędnymi aktami planowania przestrzennego gminy, które określają jej politykę przestrzenną oraz zasady zagospodarowania poszczególnych obszarów. W wyniku nowelizacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która została wprowadzona ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2026 poz. 1668 ze zm.) zmianie uległ system planowania przestrzennego. Dotychczasowe Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zostało zastąpione nowym dokumentem – Planem Ogólnym Gminy. W konsekwencji to właśnie Plan Ogólny stanowi obecnie podstawowy akt wyznaczający kierunki

polityki przestrzennej gminy, z którym zgodność musi być zapewniona przy sporządzaniu oraz uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Suchy Las, zatwierdzonego uchwałą nr LXV/349/98 Rady Gminy Suchy Las z dnia 18 czerwca 1998 r. ze zmianami, obszar objęty opracowaniem planu jest oznaczony jako MU1 – tereny zabudowy mieszkaniowej z usługami, MU2 – tereny zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z usługami oraz tereny rolnicze. Ponadto Studium wskazuje lokalizację stanowisk archeologicznych ujętych w ewidencji zabytków PTM2MM oraz ścieżek lub tras rowerowych. Wzdłuż wschodniej granicy obszaru są zlokalizowane: wojskowe tereny zamknięte, obszar specjalnej ochrony siedlisk „Biedrusko”, obszar chronionego krajobrazu oraz obszary węzłowe i korytarze ekologiczne.

Zgodnie z projektem Planu Ogólnego Gminy Suchy Las, do którego sporządzenia przystąpiono Uchwałą Nr VI/44/24 Rady Gminy Suchy Las z dnia 26 września 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ogólnego gminy Suchy Las, na dzień 7 kwietnia 2026 r., w granicach obszaru zlokalizowane są strefy: 135SJ - strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, 138SJ - strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, 21SN - strefa zieleni i rekreacji, 142SO – strefa otwarta, 47SO - strefa otwarta, 48SO - strefa otwarta, 40SZ - strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową.

W rozdziale czwartym zawarto informację dotyczącą istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, do których należą:

- oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko” oraz degradacja cennych siedlisk,
- oddziaływanie na obszar Natura 2000 „Biedrusko” (PLH30001), zlokalizowanego poza granicami planu,
- degradacja zbiornika wodnego, zlokalizowanego w centralnej części opracowania – w tym siedliska flory i fauny związanej z środowiskiem wodnym,
- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, co jest skutkiem intensywnego rozwoju zabudowy,
- degradacja powierzchni ziemi związana z czynnościami budowlanymi, które będą towarzyszyć powstawaniu nowej zabudowy,
- oddziaływanie na krajobraz poprzez presję przestrzenną związaną z powstawaniem nowej zabudowy,
- niezadowalająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP,
- zwiększenie emisji hałasu związane z realizacją nowej zabudowy oraz układu drogowego, co może skutkować wzrostem udziału samochodów osobowych w strukturze ruchu pojazdów,
- zwiększenie produkcji odpadów oraz zużycia energii.

Część piąta dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej, wspólnotowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodność biologiczną, przyczyniają się do racjonalnego wykorzystania wody i energii z rozwojem energetyki odnawialnej, uporządkowania gospodarowania odpadami oraz do poprawy jakości powietrza atmosferycznego.

Część szósta omawia potencjalne skutki i oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska. Stwierdza się, że realizacja ustaleń miejscowego planu wpłynie pozytywnie na różnorodność biologiczną, ludzi, rośliny, wodę, zabytki i dobra materialne. Przewiduje się również, że realizacja nowej zabudowy będzie miała negatywny wpływ na zwierzęta, powietrze, powierzchnie ziemi,

krajobraz, klimat. Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 oraz zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

W rozdziale siódmym wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu. W związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego dobrania rozwiązań technicznych i technologicznych.

Rozdział dziewiąty zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, do których należy prowadzenie bieżących analiz, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Monitoring zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Ponadto należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu), oddziaływania pól elektromagnetycznych i gospodarowania odpadami.

W rozdziale dziesiątym przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Rozdział jedenasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

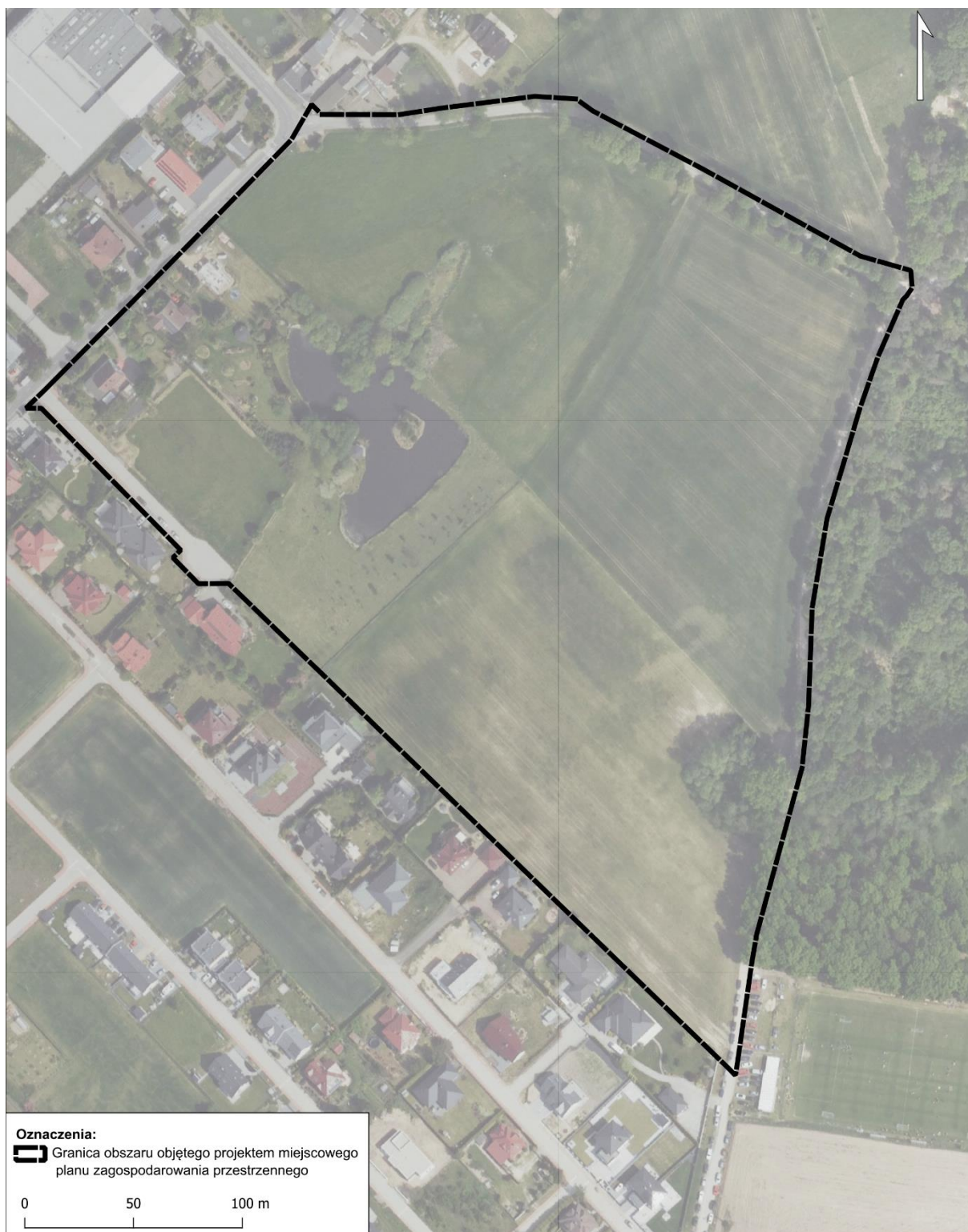
W rozdziale dwunastym znajdują się załączniki graficzne przedstawiające położenie terenu.

Podsumowując ustalenia planu, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków nowej urbanizacji. Niezbędnym warunkiem będzie precyzyjne egzekwowanie ustaleń planu miejscowego i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych. Rozwój zainwestowania przedmiotowego terenu jest możliwy tylko w zakresie funkcji określonych w planie.

W związku z powyższymi uwagami, przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast pozwoli na uporządkowanie i udostępnienie nowych terenów inwestycyjnych w miejscowości Złotkowo, w rejonie ulic Żytniej i Leśnej.

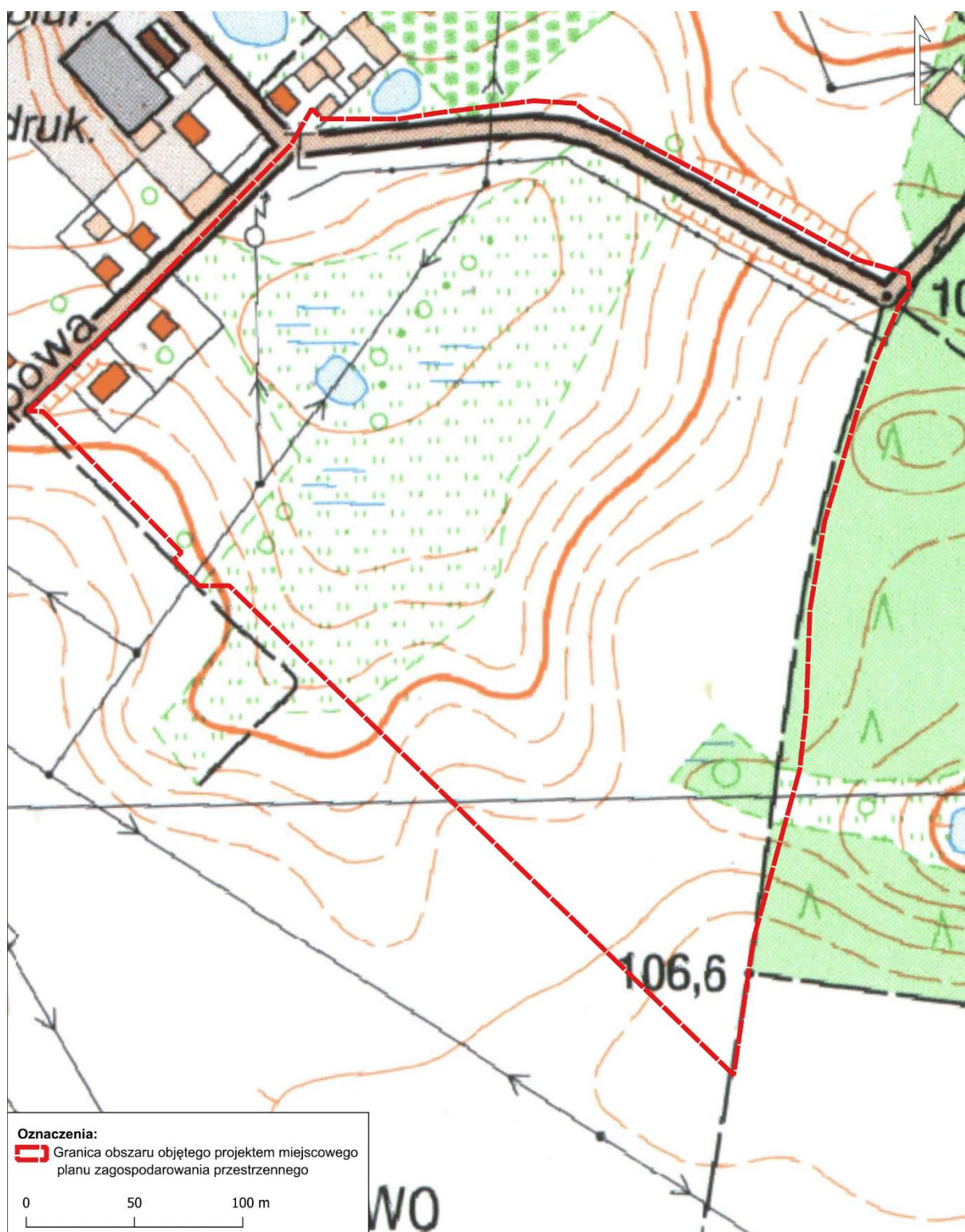
12. Załączniki graficzne

Załącznik nr 1. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle ortofotomapy

Źródło: <https://suchylas.e-mapa.net/>

Załącznik nr 2. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle mapy topograficznej

Źródło: <https://suchylas.e-mapa.net/>